

Več kot šeststo mladih se je udeležilo letošnjega pohoda po poteh 14. divizije ter tako obudilo svetle tradicije NOB.

Pohodnikom so se na posameznih etapah pridružili tudi pionirji, ki se niso prav nič ustrašili naporene poti. Malica pa jim je vlila novih moči.

Pohod po poteh 14. divizije

Na svidenje prihodnje leto

Nosilci 4. etape letošnjega pohoda Po poteh herojske 14. divizije so bili mladi iz Gornje Savinjske doline. Pohodna enota je štela 153 mladink in mladincev iz občin Mozirje, Grosuplje, Zagorje, Hrastnik, Trbovlje, Laško, Kamnik, Murska Sobota, Lenart ter Ljubljana Vič-Rudnik, Moste-Polje in Center. Pohodniki so prapor pohoda prejeli od vrstnikov velenjske občine, ki so bili nosilci 3. etape, v petek dopoldne v Zavodnjah. Od tu so mimo Zlebnikov domačije krenili do Belih vod, kjer so v osnovni šoli prenočili.

V soboto zjutraj jih je čakal najtežji del poti do Smrekovca.

Najtežji zato, ker jim obilo novega snega poti vsekakor ni olajšalo. Vendar se pohodniki niso dali. Pokazali so zvrhano mero vztrajnosti in predvsem solidarnosti. Manj izkušenim in utrjenim pohodnikom je bila tovariška pomoč še kako dobrodošla. Zgodaj popoldne so tako prispeli do planinske kočice na Smrekovcu, kjer so jim izrekli dobrodošlico predstavniki občinske konference zveze rezervnih vojaških starešin iz Mozirja.

Počitek v koči jim je vtil novih moči in volje in v nedeljo zjutraj so korajžno krenili v dolino. Vojaški »pasulj« v Rastkah je večini krepko teknil, počitek na soncu pa prav tako.

Opoldanski odmor so mladi izkoristili za tekmovalno v streljanju z zračno puško, nato pa so krenili proti Ljubnemu, kjer je bila na vrsti še sklepna prireditev celotnega letošnjega pohoda.

Ob spomeniku NOB so se zbrali številni krajani, udeleženci vseh štirih etap letošnjega pohoda, borci, predstavniki skupščine občine Mozirje, občinski in medobčinski družbenopolitični organizacij, med drugimi gosti pa tudi narodna heroja Vlado Mišica-Miha in Viktor Cvelbar-Stane, predsednik republiške konference ZSMS Boris Bavdek in izvršni sekretar predsedstva CK ZKS Ljubo Jasnica.

Slavnostni govornik je bil dr. Ivo Kopač-Pavček, sanitetni referent 14. divizije, ki je v svojem govoru orisal legendarni pohod 14. divizije na Štajersko in njegov velikanski pomen, spregovoril pa je tudi o vlogi obujanja in ohranjanja revolucionarnega izročila ter mladim pohodnikom izrekel priznanje za opravljeno pot in delo. Pester kulturni program so nato pripravili ljubenski osnovnošolci, popestrili pa so ga še godbeniki in zabavni ansambl postojanske vojašnice.

Po končanem programu so se pohodniki in gostje zbrali na tovariškem srečanju v dvorani prosvetnega doma in se proti večeru razšli z iskrenim — na svidenje prihodnje leto.

Ravne pri Šoštanju

Štiriindvajseti krajevni praznik

Prebivalci Raven pri Šoštanju bodo v nedeljo, 22. februarja že štiriindvajsetič proslavili krajevni praznik. Slavijo ga v spomin na 22. februar 1944, ko so enote slavne XIV. divizije med pohodom na Štajersko z jurišem prebile sovražni obroč pri Kaplanu v Osreških pečeh.

Nedeljsko slavlje krajevnega praznika se bo začelo v domu družbenopolitičnih

organizacij ob 15. uri. Priložnostni program bodo izvedli moški pevski zbor Ravne in učenci podružnične šole.

Organizatorji slavlja pričakujejo, da bodo tudi letos prišli na slavlje krajevnega praznika v Ravne pri Šoštanju borci XIV. divizije, med njimi pa tudi udeleženci spopada pri Kaplanu v Osreških pečeh.

Rudnik lignita Velenje

Februarja 254.400 ton premoga

Zaradi premeščanja odkopne mehanizacije in skrajšanja odkopne fronte je z delovnim načrtom Rudnika lignita Velenje za mesec februar predviden izkop samo 378.655 ton lignita.

Dosedanja proizvodnja

kaže, da bo februarjski načrt izpolnjen. Do 18. februarja zjutraj so velenjski rudarji pridobili 254.400 ton lignita oz. v poprečju po 18.171 ton na dan. V primerjavi s prejšnjim mesecem je ostal poprečni dnevni izkop lignita nespremenjen.

Termoelektrarne Šoštanj

Okvara kotla 275 MW bloka

Prejšnjo sredo, 11. februarja, so morali zaradi netečnosti aktivnega dela kotla v šoštanjskih Termoelektrarnah zaustaviti IV. blok, moči 275 MW. Dolgotrajno maksimalno obratovanje tudi tega bloka je začelo zaradi

izpostavljenosti toplotnim učinkom in erozijskemu delovanju pepela puščati ocvaje kotla. Okvaro so opravili v enem dnevu in je 12. februarja ta 275 MW blok znova začel proizvajati električno energijo.

Šmartno ob Paki

Premiera „Bližina človeka“

Člani Gledališča pod kozolcem iz Šmartnega ob Paki se bodo ob svojem 5. jubileju predstavili domačemu občinstvu s premiero novega dela Bližina človeka. Delo je napisal Milenko Strašek, režiral pa Bogomir Veras. Premiera bo v soboto, 28. februarja ob 19.30 v kulturnem domu.

Včeraj, danes, jutri

• Člani komiteja občinske konference ZK Velenje so na 96. razširjeni seji, ki je bila 19. februarja obravnavali osnutek poročila o uresničevanju programske usmeritve občinske organizacije ZKS Velnje in njenih organov v preteklem letu.

• Na ponedeljkovi 114. seji so člani izvršnega sveta skupščine občine Velenje razpravljali med drugim o dispozicijskem načrtu Škale-Harstovec, zadalnem načrtu Topolšica, o predlogu za spremembo zadalnega načrta Konovo ter še o nekaterih drugih predlogih komisije za urbanizem. Na dnevnem redu so imeli še nekaj drugih točk, med drugim tudi uresničevanje dogovora o zmanjšanju administrativnih služb, delovni program za letos in drugo.

• Jutri se bodo na redni letni skupščini sešli člani lovske družine Velenje. Med drugim bodo obravnavali gospodarski načrt za letošnje leto in izvolili nove samoupravne organe lovske družine.

• V torek, 24. februarja se bodo na 7. redno sejo zbrali delegati občinske telesne kulturne skupnosti. Na dnevnem redu imajo poročilo samoupravne delavske kontrole o opravljenih pregledih finančnega in materialnega poslovanja v klubih in društvih, poročilo o poslovanju občinske telesne kulturne skupnosti v preteklem letu, obravnavali in sklepali bodo o presežnih sredstvih te skupnosti v minulem letu ter ugotovitveni sklep o sprejemu samoupravnega sporazuma o

temeljnih plana telesnokulturne skpnosti občine Velenje in RTKS Slovenije za obdobje 1981—85. Obravnavali pa bodo tudi predlog plana te skupnosti za to leto.

• Sredi prihodnjega tedna se bodo ponovno sešli delegati zbora izvajalcev in zbora uporabnikov samoupravne interesne stanovanjske skupnosti Velenje. Na obsežnem dnevnem redu imajo ugotovitveni sklep o sprejemu samoupravnega sporazuma o temeljnih plana te skupnosti za obdobje 1981—85, obravnavali pa bodo tudi osnutek planov stanovanjske skupnosti Velenje, in sicer osnutek srednjeročnega načrta stanovanjske graditve v naši občini, osnutek načrta te skupnosti za to leto, osnutek delovnega programa delovne skupnosti SISS in DO DOM Velenje vključno s srednjeročnim in letnim programom vzdrževanja.

• Na 8. seji se bodo v četrtek, 26. februarja zbrali tudi delegati stavbne zemljiške skupnosti Velenje. Na seji bodo obravnavali ugotovitveni sklep o sprejemu in podpisu samoupravnega sporazuma o temeljnih srednjeročnega plana te skupnosti za obdobje 1981—85.

• Na drugi seji skupščine zbora uporabnikov in zbora izvajalcev komunalne interesne skupnosti v torek, 24. februarja bodo delegati med drugim obravnavali osnutek srednjeročnega načrta komunalnih dejavnosti ter osnutek načrta komunalnih dejavnosti SKIS za letos.

5. tek po ulicah Velenja

Tudi letos vrhunska udeležba

Člani velenjskega atletskega kluba se že nekaj časa marljivo pripravljajo na organizacijo mednarodnega teka žena po ulicah Velenja. Letošnji že peti tek bo prav na dan praznika, to je v nedeljo, 8. marca, zanj pa je pokazala zanimanje tudi ljubljanska televizija, saj bo glavni tek prenašala neposredno.

Za to tradicionalno atletske prireditve v počastitev dneva žena je med atletinjami zelo veliko zanimanje. Zaradi finančnih težav pa bo organizator letošnji izbor precej skril in med prijavljenimi izbral najboljše. Tako je doslej med drugim udeležbo potrdila že lanska zmagovalka Norvežanka Waitzova prišli pa bosta tudi

odlični tekmovalki iz Sovjetske zveze in Italije Smoljka oziroma Foglijeva. Morda pa bomo znova videli Američanko Merrillovo — pred dvema letoma je bila tretja —, ki bo v tem času v Evropi.

Podobno kot na vseh takih doslej, bo tudi letos najprej tek štafet pionirjev in pionirk, pred glavnim tekom žensk na 3000 metrov pa bo tek članov na 6.000 metrov. Glede na to, da bo velenjska atletska prireditev zadnja preizkušnja za jugoslovanske atlete in atletinje pred nastopom na balkanskem prvenstvu v krosu, bodo v Velenje gotovo prišli tudi najboljši naši tekmovalci in tekmovalke.

(sv)

Letošnjega prvenstva Gorenja v veleslalomu na Malih Kopalh se je udeležilo rekordno število tekmovalcev. Na štartu se je zbralo kar 393 delavcev in delavk

Iz občine Mozirje

Pomembne razvojne odločitve

Zbori skupščine občine Mozirje so na nedavni skupni seji obravnavali in sprejeli vrsto zelo pomembnih dokumentov. To velja za družbeni načrt občine Mozirje na srednjeročno obdobje 1981—1985, za resolucijo o družbenoekonomskem razvoju občine v letošnjem letu, osnutek delovnega programa zborov skupščine občine Mozirje ter samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za izgradnjo rekreacijskega centra Golte v naslednjem srednjeročnem obdobju.

Pri obravnavanju srednjeročnega načrta so predstavniki izvršnega sveta poudarili, da mora biti temeljna usmeritev v tem obdobju namenjena kmetijstvu. Pri tem bo treba izboljšati organizacijo dela in mehanizacijo, v celoti izkoristiti vse rodovitne površine in tako povečati pridelek hrane. Prvi korak na tej poti je samoupravni sporazum o združevanju sredstev za pospeševanje kmetijstva.

Za industrijo velja, da mora v prihodnje izkoristiti vse notranje rezerve, kar še posebej velja za izkoriščanje delovnega časa in organizacije proizvodnega procesa, predvsem pa mora doseči kar najvišjo raven finalizacije izdelkov. Najhitreje naj bi se v tem obdobju razvijal terciarni sektor, zlasti trgovina in gostinstvo. Stara pesem je že, da je treba kar najbolj izkoristiti naravne danosti in bolj razmahniti turistično dejavnost, ki naj bi v prihodnje ustvarjala večji delež dohodka mozirske občine.

V naslednjih letih bo treba omejiti vlaganja na področju samo-

upravnih interesnih skupnosti družbenih dejavnosti, razen tistih, ki temeljijo na samoprispevkih. Skratka, porabiti bodo morale toliko, kot dovoljuje ustvarjeni dohodek in nič več. Tudi samoupravne interesne skupnosti materialne proizvodnje čakajo pomembne naloge. V ospredju sta področji stanovanjske izgradnje in urejevanja kanalizacijskega omrežja. S temi izhodišči so se delegati strinjali, omeniti pa velja dopolnilo krajevne skupnosti Rečica ob Savinji, ki se nanaša na popolno osemletko v tej krajevni skupnosti. Pri tem so se znova pojavila odprta in še vedno nerazrešena vprašanja. Zato so delegati sprejeli predlog predsedstva občinske skupščine o imenovanju skupne komisije, ki naj nejasnosti in probleme razreši, delegati pa bodo o tem sklepali na naslednji seji skupščine.

Javna razprava o osnutku resolucije za letošnje leto je navrgla številne pripombe. Med drugim velja omeniti pripombo, da bi v resoluciji morali širše opredeliti področje zmanjševanja družbene režije. V opredelitvah družbenoekonomskega razvoja v letošnjem letu bi morali smiselno navesti razlago za 18,4 odstotno rast družbenega proizvoda glede na predvidevanja v združenem delu mozirske občine in v republiki.

Enaka pripomba velja za predvidene odstotke izvoza in uvoza. Delegati so poudarili tudi potrebo, da bi v resoluciji morali bolj temeljito opredeliti področje krajevnih skupnosti in pri tem seveda mislili na nerešen problem zagotavljanja sred-

stev za delovanje krajevnih skupnosti. Predstavniki izvršnega sveta so se s pripombami delegatov strinjali in so sprejeli obvezo, da jih bodo vključili v predlog resolucije, ki ga bodo delegati obravnavali na naslednji seji zborov skupščine občine Mozirje.

Delegati vseh treh zborov skupščine občine Mozirje so na

zadnji seji sprejeli tudi samoupravni sporazum o združevanju dela in sredstev za izgradnjo rekreacijskega centra Golte v naslednjih petih letih. Ta sporazum je vsekakor pomemben korak naprej pri dokončni izgradnji centra, je pa zaenkrat dogovor občin Celje, Zalec, Velenje in Mozirje.

J. P.

Vključiti interesne skupnosti

Pri oblikovanju programa dela zborov skupščine občine Mozirje so v celoti upoštevali dejstvo, da mora biti program bistveni predpogoj za normalno in učinkovito delo skupščine, njenih zborov in delovnih teles. Z njim so skušali v kar največji meri uveljaviti pomen skupščine pri spremljanju uresničevanja sprejete politike, manj pa njeno zakonodajno funkcijo. S tem želijo predvsem zagotoviti preverjanje dogovorjene in sprejete politike in se ne zaustaviti zgolj pri sprejemanju. Prednost v letošnjem programu imajo seveda sprejemanje družbenega načrta občine Mozirje za naslednje srednjeročno obdobje, sprotne ocenjevanje izvajanja resolucije in uresničevanje stabilizacijskih ukrepov.

Prednostnih nalog je seveda še več. Med nje sodijo še naloge, ki jih narekuje temeljita ocena družbeno-ekonomskih in družbenopolitičnih razmer ter seveda reševanje vprašanj, ki jih prek svojih delegatov postavljajo delovni ljudje in občani v svojih samoupravnih organizacijah in skupnostih. Zanimarili niso tudi področja sprememb ustave SFRJ in statuta občine Mozirje, ki se nanašajo na kolektivno vodenje in odločanje ter skrajšanje mandatov funkcionarjem skupščine.

Spremljanje sprejetih aktov in politike je torej v ospredju delovnega programa. To velja predvsem za področja državne uprave, komunalnega gospodarstva, kadrovske politike, kmetijstva ter uresničevanje delegatskega sistema in odnosov. Program je razdeljen na tematski in zakonodajni del, obema pa se pridružuje še obravnavanje dela republiške skupščine in zveznega zbora. V program so želeli zajeti tudi vprašanja, ki bi jih morali obravnavati skupno s samoupravnimi interesnimi skupnostmi. V osnutku te naloge še niso zapisane, ker interesne skupnosti, ki predstavljajo četrti zbor občinske skupščine, programov niso pravočasno izdelale. V program dela občinske skupščine jih bodo vnesli naknadno. Predsedstvo skupščine je namreč postavilo zahtevo, da je potre-

bno naloge, ki jih bodo obravnavali skupno in enakopravno, pred tem skupno oblikovati in potrditi. Določanje nalog na pamet in njihovo vnašanje v program se namreč lahko kaj hitro sprevrže v njihovo neuresničitev. S tem želijo tudi doseči, da bodo samoupravne interesne skupnosti same dajale pobude in bi tako o najpomembnejših vprašanjih spregovorili tudi na širši ravni. Na ta način bi se izognili napačnemu prepričanju, da bi takšno skupno obravnavanje pomenilo krepitev vpliva občinske skupščine na račun samoupravnih interesnih skupnosti.

J. P.

Pregledna karta občine Mozirje

Mozirska občina je pred kratkim končno pridobila pregledno karto, prvo doslej sploh. Založila in izdala jo je geodetska uprava občinske skupščine v merilu 1:50.000 in v 4000 izvodih. Že na prvi pogled je to zelo privlačna splošna topografska karta, ki vsebuje splošno tematsko z višinsko predstavo. Na njej so upoštevani najnovejši podatki, meje krajevnih skupnosti in katastrskih občin, vse kategorizirane ceste in ostale važnejše poti, vključno s planinskimi osamljenimi kmetijami in podobno. Na drugi strani je v besedi predstavljena Gornja Savinjska dolina ter vsi večji kraji posebej, žal pa je v besedilu nekaj napak in podatkov starejšega datuma. Vseeno velja opozoriti na eno zanimivo napako. Ob končni obdelavi so namreč izvajalci nanjo vrsali novo krajevno skupnost, enajsto po vrsti torej, ki pa v resnici seveda ne obstaja.

Ne glede na to o pomenu in koristnosti te karte ne kaže dvomiti, napake pa bodo ob ponatisku seveda odpravili. V prodaji karta velja 70 dinarjev, na voljo pa je v trgovinah, trafikah, na turističnih društvi in nekaterih gostilnah. Njeno izdajo so omogočile domače organizacije združenega dela, samoupravne interesne skupnosti in skupščina občine.

J. P.

Pisma bralcev

Psi strašijo otroke

Na našem območju, to je ob Efenkovi cesti XIV. divizije in Prisojni cesti, ni dneva, da ne srečate psa, ki hodi po cesti ali preko trat ob sosedu do sosedu. Prav nič kaj prijetno mi ni, če srečam takega potepina. Posebno še, ker takoj pomislim tudi na to, da je menda stekel. Neprijetno pa je za otroke, če se iznenada pred njim pojavi pes.

Pred dnevi sva šli z vnukinjo po Efenkovi cesti, ko je naproti naglo prišel pes, tako da je deklica v strahu vztrepetala in se skrila zame. Razložila sem ji, da se naj ne boji, le če bo sama na cesti, naj ne teče, ker bi se pes v igri lahko pognal za njo. Nadaljevali sva pot, a že nekaj korakov naprej, je na nju zalajal drug pes, in se je divje vzpenjal po živi meji. Ta pes je vedno neprivezan na odprtem dvorišču in opazuje mimoidoče.

Na sprehodu skozi Šalek pa sem na gospodarskem poslopy prebrala opozorilo Pozor hud pes. Ta pes pa je prišel na cesto in renčal za mimoidočimi. Takih in podobnih prekrškov je na našem območju veliko.

Prav bi bilo, da bi vsak lastnik psa upošteval občinski odlok in opozorilo in da bi bili psi obvezno privezani.

Občanka

ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PRIZNANJA OF V LETU 1981

Žirija za podeljevanje priznanj OF slovenskega naroda pri občinski konferenci SZDL Velenje poziva krajevne konference SZDL, temeljne in druge OZD, samoupravne interesne skupnosti, društva in družbene organizacije v občini Velenje, da podajo predloge za podelitev

Priznanja OF v letu 1981

Priznanja OF se podeljujejo posameznikom, organizacijam in društvom za posebne dosežke družbenopolitičnega in organizacijskega značaja, ki so prispevali h krepitvi in razvijanju socialističnih samoupravnih družbenih odnosov in krajevne samouprave v občini ali širši skupnosti.

Priznanja OF se bodo podelila 27. aprila, ob 40-letnici ustanovitve OF slovenskega naroda in jih lahko prejmejo tisti posamezniki aktivisti in organizacije, ki so s svojim prostovoljnim delom največ doprinesli k dosežkom trajnejšega pomena za razvoj demokratičnih in humanih odnosov med ljudmi ali, da so s svojim delom kako drugače pomembno prispevali h krepitvi našega družbenopolitičnega sistema in samoupravnih socialističnih odnosov.

PREDLOGE ZA SREBRNA PRIZNANJA OF Z UTEMLJIVOSTJO POŠLJITE DO 3. APRILA 1981 ŽIRIJI ZA PODELJEVANJE PRIZNANJ OF PRI OBČINSKI KONFERENCI SZDL VELENJE.

Predloge za bronasta priznanja OF, ki jih podeljujejo krajevne konference SZDL, pošljite prav tako do 3. aprila 1981 predsedstvu krajevnih konferenc SZDL v tisti krajevni skupnosti, v kateri kandidat za priznanje aktivno deluje.

Žirija za podeljevanje priznanj OF pri predsedstvu OK SZDL Velenje

Rdeča dvorana Velenje

TOZD TURIZEM IN REKREACIJA
Zbor delavcev

RAZPISUJE

prosta delovna mesta na RTC GOLTE
in sicer:

1. ELEKTRIKAR I
2. STROJNIK-SPECIALIST II

Pogoji:

pod 1. VK električar s 3 leti delovnih izkušenj,
pod 2. KV ključavničar z enim letom delovnih izkušenj.

RUDARSKO ELEKTROENERGETSKI
KOMBINAT VELENJE
n. o. sol. o., Velenje
DSSS — SOZD REK

Kadrovsko splošni sektor

Komisija za delovna razmerja pri DSSS — SOZD REK VELENJE

OBJAVLJA

1. dela in naloge na področju pripravnštva
2. dela in naloge „strokovna dela za samoupravne organe in DPO SOZD“.

Pogoji:

- pod 1.
- visoka ali višja šola družbenoslovne smeri
 - 1 leto delovnih izkušenj, moralno-politična primernost
- pod 2.
- višja ali srednja šola družbenoslovne smeri
 - 1 leto delovnih izkušenj, moralno-politična primernost

Kandidati naj vložijo pismo prijavo z ustreznimi dokumentacijo v roku 15 dni po objavi na naslov: Kadrovska služba SOZD REK, komisija za delovna razmerja, Rudarska 6, 63320 Velenje. Delo se združuje za nedoločen čas. Prijavljene kandidate bomo pisмено obvestili o izbiri 30 dni po poteku objave.

Jezikovno razsodišče

Nihče ne zna „napisa brati“

»Predlagam, da čim prej obravnavate pinjinsko pisanje kitajskih imen, ki nam ga je predlaskim vsililo uredništvo Delo in ki ga je potem povzela večina slovenskih časnikov. — Tako ravnanje uredništva Dela je vredno obsodbe tudi kot vzorec ponigličnega nasprotovanja javnim strokovnim ugovorom, ki so bili izrečeni takoj, ko je bila napovedana vpeljava pinjina v Delo. — Strokovni ugovori zoper rabo te pisave pri nas so bili zapisani v lanski časopisni polemiki.«

Res je; odkar se kitajska lastna imena (in deloma tudi občna, kot piše dopisnik) pišejo po novem, na splošno ne vemo več, kako bi jih brali. Za bralce je preveč, da bi si zapomnili toliko posebnih glasovnih vrednosti črk, kot mu jih ponujajo z to pisavo. Kdo bo imena kot Be-lijin, Xiao-ping, Fuzhou, Cang-sha, Jiang, Qingdao, Ziziqu, Shandong, Yunnan bral pravilno kot Beidžing, Šiao-ping, Fudžov, Čangša, Džiang, Čingdao, Džidžicu, Šandung, Jifan? Tudi če pisne dvoglasnike kolikor toliko ugane po angleščini

ali nemščini (Hebei, Fuzhou), še zmeraj ne ve, kaj početi z zvezicami, kot jih imamo v Liu, Kuai.

V »pravem« izgovoru so še dodatne težave pri soglasnikih tipa p in b (oba sta v kitajščini nezveneči), pa pri w, ki bi ga bilo treba izgovarjati z obema ustnima, in podobno. Prav bi torej bilo, če bi se vrnil k izpopolnjenemu staremu pisanju, pri katerem se ohranjajo vse bistvene glasovne razlike kitajščine, obenem pa jih more brez truda brati vsak Slovenec. To je še toliko bolj prepričljivo, kar je — tako nam piše dopisnik — tisk drugod po Jugoslaviji ostal pri starem načinu pisanja.

Razsodišče vabi posameznike, društva, organizacije in vse druge, ki jim ni vseeno, kako Slovenci govorimo in pišemo, naj predloge in pobude za boljše jezikovno izražanje pošiljajo na naslov: Sekcija za slovenščino v javnosti, Jezikovno razsodišče, RK SZDL Slovenije, 61000 Ljubljana, Komenskega 7.

»Dobro slovenski jezik naj bo naša skupna skrb!«

nas čas

»NAS CAS« glasilu SZDL, izdaja Center za informiranje, propagando in založništvo Velenje, p. o., Velenje, cesta Františka Foita 10.

»NAS CAS« je bil ustanovljen 1. maja 1965, do 1. januarja 1973 je izhajal kot štirinajstrednišnik »SALEŠKI RUDAR«, kot tednik pa izhaja »NAS CAS« od 1. marca 1973 naprej.

UREDNIŠTVO: Marijan Lipo-všek (direktor in glavni urednik), Stane Vovk (odgovorni urednik), Janez Plesnik, Tatjana Podgoršek, Boris Zakšek in Mira Zakšek (novinarji).

Izhaja ob petkih.

Uredništvo in uprava Velenje, cesta Františka Foita 10, telefoni (063) 850-087, 850-316, 850-317. Brzojavni naslov: Informativni center Velenje.

Cena posameznika izdoda je 7 dinarjev, letna naročnina pa 300 dinarjev (za tujino 600 dinarjev).

Ziro račun pri SDK, podružnica Velenje, številka 52800-603-38482.

Grafična priprava, tisk in odprema: GGP Večer, Maribor.

Nenaročenih rokopisov in fotografij ne vračamo.

Za »NAS CAS« se po mnenju Sekretariata za informacije izvršnega sveta Slovenske SR Slovenije, številka 421-1/72 z dne 8. februarja 1974 ne plačuje temeljnega davka od prometa proizvodov.

Na podlagi 22. čl. ZDR (Ur. l. SRS 24/77), sklepa komisije za medsebojna razmerja delavcev in sklepa zbora tozd Rudarskega teoretičnega pouka z dne 11. 2. 1981

OGLAŠAMO

prosta dela oziroma naloge

1. UČITELJA RUDARSKIH STROKOVNIH PREDMETOV

Pogoj: — diplomirani inženir rudarstva
— pedagoška izobrazba

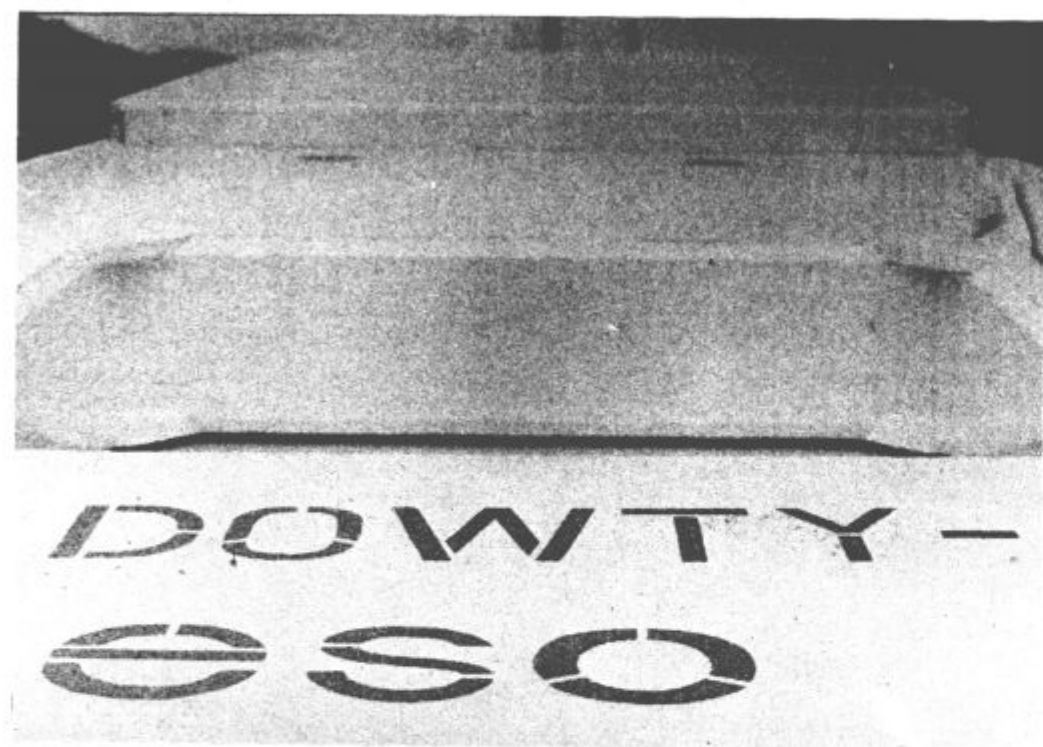
2. TA-NICE

Pogoj: — srednja izobrazba ekonomsko-administrativne smeri
— 2 leti delovnih izkušenj

Delovno razmerje se sklepa pod 1 za nedoločen čas, pod 2 pa za določen čas.

Osebnih dohodkov se določa v zvezi z določil pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in sklada skupne porabe ter drugih osebnih prejemkov tozd Rudarskega teoretičnega pouka.

Kandidati naj pošljejo svoje vloge z ustreznimi dokumentacijo na Rudarski šolski center Velenje, Prežihova št. 3, kadrovskega socialni sektor. Rok oglasa je do zasedenosti del.

S preusmeritvijo proizvodnje do večje produktivnosti

Elektrostrojna oprema

Razširili bodo program rudarske opreme

Kljub pomanjkanju ustreznih repromaterialov, težav z likvidnostjo, s pridobitvijo ustreznih dovoljenj za uvoz eletromateriala in opreme, kljub dolgem postopkom pri registraciji pogodb s firmo Dowty pri kooperaciji in odkupu tehnologije za proizvodnjo samohodnega hidravličnega podpora ter določenim drugim težavam, ki so nastajale v preteklem letu, so v delovni organizaciji ESO to zaključili dokaj uspešno.

Seveda pa so vsi ti problemi vplivali na rezultate, ki bi bili lahko še boljše.

Celotni prihodek, ki so ga planirali v višini 460 milijonov dinarjev, so dosegli v višini 560 milijonov dinarjev. Dohodek, ki so ga načrtovali nekaj nad 210 milijonov, pa so dosegli v višini 235 milijonov dinarjev. Ob upoštevanju družbenega dogovora o usmerjeni delitvi dohodka, se je tudi delež za povečanje reprodukcijske sposobnosti temeljnih organizacij izboljšal.

Z doseženimi rezultati so v delovni organizaciji ESO vsekakor zadovoljni, zato bodo prav gotovo veseli če jim bo v letošnjem letu uspelo obdržati takšno rast.

Z osebnimi dohodki v delovni organizaciji niso prekarali resolucijskih zahtev, čeprav so v prvi polovici leta sodili med kršilce. Del njihove proizvodnje je namreč sezonskega značaja in dosega v začetku leta manjši dohodek. V drugi polovici leta pa se je to nesorazmerje uskladilo in so celo izplačali nekoliko nižje osebne dohodke kot bi lahko.

Lani v delovni organizaciji ESO niso povečevali števila zaposlenih.

Razlog je v veliki fluktuaciji delavcev na Rudarsko elektroenergetskem kombinatu, upoštevali so prizadevanja o omejeni rasti zaposlovanja v občini Velenje, poleg tega pa imajo precejšnje število štipendistov, ki so odšli na služenje vojaškega roka. Tako računajo, da bodo že v letošnjem letu dosegli načrtovano število zaposlenih. Ostal pa bo problem kvalifikacijske strukture, saj v naši dolini pogosto ne dobijo ustrezno usposobljenih delavcev.

Velike težave je v lanskem letu povzročala pogodba s firmo Dowty ki še sedaj ni v celoti potrjena. Trenutno je potrjen tisti del pogodbe, ki govori o mednarodni kooperaciji, medtem ko še ni potrjen del o poslovno tehničnem sodelovanju. Ker pa je oboje tesno povezano, posamezna potrditev ne prinaša nikakršnih koristi. Če bo zvezni komite za energetiko odobril drugi del pogodbe, bodo v delovni organizaciji ESO približno v desetih mesecih pričeli s proizvodnjo samohodnega hidravličnega podpora.

In kaj načrtujejo za naslednje srednjeročno obdobje? Kot je dejal predsednik kolektivnega poslovnega organa Vili Jelen, je osnovna naloga delovne organizacije v naslednjem srednjeročnem obdobju preusmeritev sedanje proizvodnje na specializirano proizvodnjo rudarske opreme. V tistem delu delovne organizacije, kjer izdelujejo gradbene instalacije pa bodo proizvodnjo usmerili na

proizvodnjo polizdelkov in predmontažo v delavnicah. Tako bi na gradbiščih opravili samo nezahtevna montažna dela. Namevajo oblikovati tudi inženiring organizacijo, tako da bodo lahko nudili celotno ponudbo. Že v letošnjem letu bodo ukinili izdelavo nekaterih izdelkov in se počasi preusmerili na izdelavo samohodnega hidravličnega podpora ter predvsem krmilnega sistema za to podporje, ki ga danes v rudnikih zelo potrebujejo, če želijo zadostiti potrebam naše energetike. Že v lanskem letu so pričeli z izgradnjo nove hale, v kateri pa ne bodo dobili prostor le novi programi, ampak je to tudi nadomestna hala za obrate, ki jih bodo morali prestaviti s področja jaška Preloge.

V temeljih plana so si zastavili tudi izgradnjo obrata na manj razvitem področju Slovenije ali Jugoslavije. To pa bodo gradili le, če bodo tržne možnosti takšne, da bodo omogočale uresničitev te investicije. Za gradnjo novih objektov in posodobitev proizvodnje bodo v prihodnjih petih letih predvidoma porabili 230 milijonov dinarjev. Od tega pa bi jih sami zbrali 170 milijonov, ostalo pa bi bila bila združena sredstva temeljnih organizacij SOZD REK in bančni krediti.

Zaradi preusmeritve proizvodnje v prihodnjih letih ne bodo bistveno povečevali števila zaposlenih, saj bodo težili predvsem k dvigu produktivnosti in storilnosti na delavca.

Boris Zakošek

Gip Vegrad

Pomembni dosežki na inovacijskem področju

V Gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje posvečajo veliko pozornost inventivni dejavnosti, saj želijo vanjo pritegniti kar največ zaposlenih in tako izboljšati delovni proces.

Skrb za to je prevzela komisija za inventivno dejavnost, ki jo vodi Peter Kariž. Povedal je, da so se lani srečevali s številnimi težavami, saj so se morali lotiti težke in zahtevne naloge skoraj brez izkušenj.

Na tem področju je bilo v Vegradu namreč še malo narejenega. Tako so naprej pripravili samoupravni sporazum, ki ureja to dejavnost. Za osnovo so vzeli osnutek samoupravnega sporazuma, ki ga je za področje gradbeništva izdelal gradbeni center Slovenije. Prilagodili so ga potrebam Vegrada, ga dali v javno razpravo, nato pa je bil

tudi sprejet. Sporazum obvezuje poleg komisije za inovacije še druge strokovne službe, da se vključujejo v prizadevanja na tem področju.

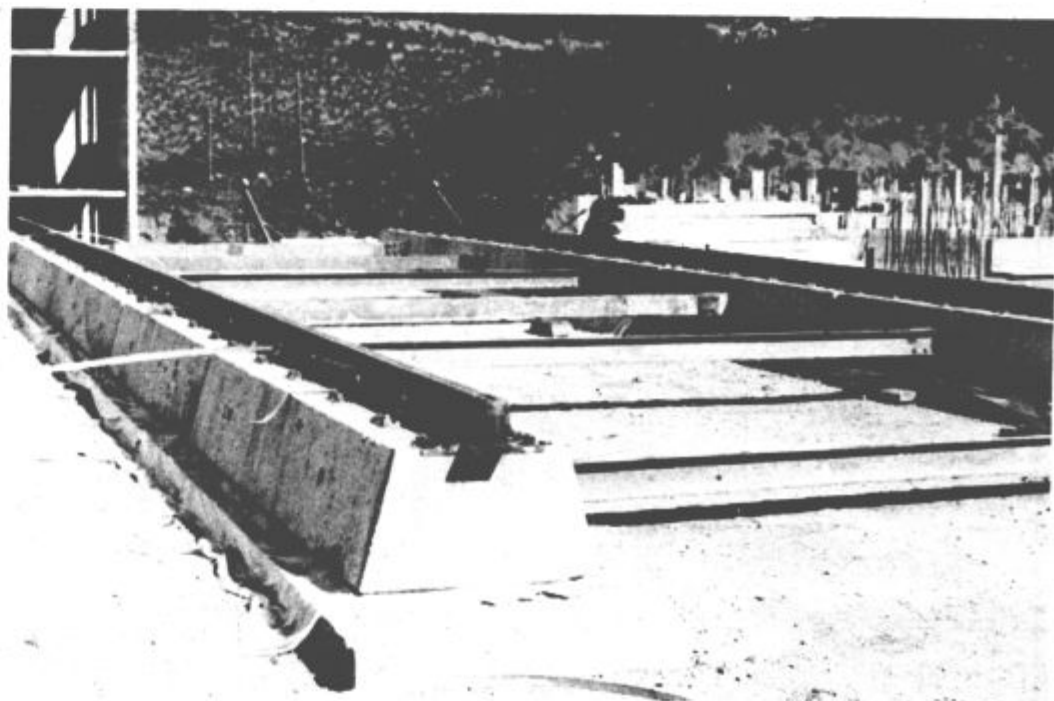
V želji, da bi vključili v inventivno dejavnost kar največ delavcev in na ta način izboljšali delovni proces, je komisija za inovacije na različne načine skušala seznaniti zaposlene o pomenu te dejavnosti. Tako so pripravili različno propagandno gradivo. V vseh temeljnih organizacijah so postavili vitrine, kjer poročajo o zanimivostih s področja inovatorstva, ob vitrinah pa so tudi nabiralniki, kamor lahko vržejo zaposleni inovacijski predlog.

V preteklem letu so prejeli osem predlogov, njihova izboljšava Zvezna proga, pa je prejela tudi tretjo nagrado komisij za

inovacije pri občinskem sindikalnem svetu in občinski raziskovalni skupnosti Velenje. Peter Kariž pa poudarja, da bo potrebno še več narediti za množičnost. Ni potrebno, da so vse izboljšave, ki jih prijavljajo zaposleni nekaj velikega, kar prinaša velik prihranek oziroma izboljša delovne pogoje, ampak bi radi, da bi sodelovali delavci tudi manjšimi predlogi.

V Vegradu se zavedajo, da bo potrebno na tem področju še veliko narediti. Komisija za inovacije čaka zato vrsto nalog. Kljub vsemu pa lahko rečejo, da je bil v preteklem letu storjen viden korak na tem področju, zato upajo da bodo s takšnim elanom nadaljevali tudi v prihodnje.

Mira Zakošek

Največji dosežek v preteklem letu je Montažna žerjavna proga

Zgornjesavinjska kmetijska zadruga

Čigav in po čem je hmelj?

V zadnjem času so javnost močno razburkala poročila o odkupnih in prodajnih cenah za hmelj na domačem in svetovnem tržišču. Med obsojanimi in predvsem prizadeti je tudi Zgornjesavinjska kmetijska zadruga iz Mozirja. Nekaj podatkov tudi z njihove strani torej ne bo odveč. V družbenem sektorju je v Gornji Savinjski dolini s hmeljem posejanih 57 hektarov zemljišč. Kljub izboljšani tehnologiji in nenehnemu višanju produktivnosti pa je proizvodnja hmelja v zadnjem desetletju na robu donosnosti ali pod njim. Zgornjesavinjska kmetijska zadruga je kot proizvajalec hmelja član poslovne skupnosti za hmelj, ki 70 odstotkov slovenskih količin hmelja izvaža preko pooblaščenega izvoznika, v tem primeru žalskega Hmezada. Prodaja in cena sta s predpogoji določeni za nekaj let vnaprej, saj se s tem želi izvozniški izogniti prevelikim tveganjem muhastega svetovnega tržišča s hmeljem.

Vremenske razmere so lani povzročile, da so največji svetovni pridelovalci hmelja, med nje sodijo Združene države Amerike, Zvezna republika Nemčija, Češka slovaška in drugi, pridelali izredno malo hmelja. Na svetovnem tržišču s hmeljem je zato hitro nastala prava zmeda. Pojavila se je resna nevarnost, da ne bo moč zadostiti potrebam pivovarj. Kupci hmelja so navzlic nastalim razmeram želeli izpolniti svoje pogodbeno obveznost do pivovarj in so bili zato pripravljeni plačati hmelj po skoraj vsakršni ceni. V avgustu in septembru je bila tako cena hmelja tudi štirikrat višja od tiste, ki jo zagotavlja predprodaja.

V takšnem položaju je zmeda seveda nastala tudi na domačem tržišču. Naše pivovarne so se prestrašile pretiranega izvoza, zato so

pričele hmelj same iskati pri proizvajalcih in so ga bile pripravljene tudi preplačati. Bilo bi torej vse lepo in prav, če se bi pojavil kamen spotike. Samoupravni sporazum proizvajalce hmelja namreč obvezuje, da vse pridelane količine hmelja oddajo Hmezadu in to seveda velja tudi za Zgornjesavinjsko kmetijsko zadrugo. Pri tem se je tudi začelo. Hmezad je vsem meram navkljub vseskozi odločno in nepopustljivo zatrdel, da cena za kilogram hmelja ne bo presegla 130 dinarjev, pojavil pa se je, prav tako pooblaščen izvoznik iz Zagreba, ki je bil pripravljen plačati za kilogram 400 dinarjev. Upravičeni dvomi so bili torej takoj tu, ne le o čistih Hmezadovih računih v lanskem letu, pojavila so se tudi namigovanja na prejšnja leta. Ali naj torej zadruga odda hmelj Hmezadu in zaradi delavskih učinkov ter hitro rastočih proizvodnih stroškov v proizvodnji hmelja naj ne pokrije niti teh stroškov, ali pa naj hmelj kot pridelovalec prosto proda in si tako krepko opomore. Seveda bi s tem kršila samoupravni sporazum, zato je bila odločitev toliko težja, čeprav na videz in po zdravem razumu še kako enostavna. O vsem tem so razpravljali na delavskem svetu, ki je glasno zahteval oddajo hmelja zagrebškemu izvozniku. Zavedajoč se svojih moralnih obveznosti do sporazuma in Hmezada so se potem vendarle odločili za kompromis. Sklenili so torej, da dve tretjini pridelanega hmelja oddajo Hmezadu, ta količina je namreč enaka predlanskemu pridelku, preostali hmelj pa kot višek prodajo sami.

Na zadrugi v Mozirju zatrjujejo, da se za zavestno kršenje samoupravnega sporazuma ne bi odločili, če bi Hmezad pokazal nekaj več volje za dogovarjanje in ne bi skrival kart. Takšno trditev vseka-

kor potrjuje dejstvo, da so hmezadovi predstavniki prvi dan odločno in dokončno potrdili ceno 130 dinarjev, že naslednji dan pa so bili naenkrat pripravljeni plačati 180.

Slepomišenje te vrste razumljivo potrjuje domnevo, da odnosi na tem področju niso urejeni in da so dohodkovni le za eno stran. Samo podatek, ki govori temu v prid: s prodajo ene tretjine lanskega pridelka so zaslužili desetkrat več, kot bi v primeru, če bi enako količino oddali Hmezadu. Za zadrugo, ki se nenehno vrti v krogu skorajda nepremostljivih težav in nedorečenosti, to vsekakor ni nepomembno.

Sicer pa za zavestno kršitev navajajo še nekatere druge razloge. Prvi je bil delno že omenjen. To je seveda razlika v ceni, pa poleg tega še celotni devizni priliv, ki ostane zadrugi z izvozno stimulacijo vred. Naslednji razlog je v tem, da na zadrugi celotno proizvodnjo hmelja opravljajo delavci iz drugih republik, ki zaradi slabih plač iz leta v leto grozijo, da ne pridejo več, kar bi seveda povzročilo nepremostljive težave. In navsezadnje je vzrok za kršitev lanske prehod z enovite delovne organizacije na organizacijo združenega dela. Prav temeljna organizacija, ki se ukvarja s pridelovanjem hmelja pa se sooča z zelo zaskrbljujočo ekonomsko podlago, ki ji lepših časov ne obeta, istočasno pa jo pestijo znatne investicijske potrebe. Vlaganja bodo nujna tako na hmeljiščih, kot v mehaničnih delavnicah in v voznom parku. Preprost izračun pove vse in na glas sprašuje, kdo ima pravzaprav pravico do sklicevanja na moralo — Zgornjesavinjska kmetijska zadruga, ali Hmezad. Poravnava bo, kot kaže, uspeša, tudi kazen bo zadrugi izrečena, vsekakor pa je to dogodek, ki močno opominja.

J. Plesnik

Sindikati v Vegradu

Kolektivno vodstvo uveljaviti povsod

V priprave na tretji kongres samoupravljalcev Jugoslavije se aktivno vključuje tudi konferenca osnovnih organizacij Zveze sindikatov v gradbeno industrijskem podjetju Vegrad Velenje.

Veliko pozornost so v tem času usmerili v odkrivanje vseh tistih izkušenj, ki so v delovni organizaciji že prinesle dobre rezultate in seveda tudi vseh tistih, ki so se pokazale kot neučinkovite. Ocenjujejo samoupravne odnose, jih analizirajo ter iščejo rešitve, kako bi jih še izboljšali in tako prav gotovo tudi izboljšali družbeno ekonomski razvoj.

Hkrati ocenjujejo, kako so uresničili zadane stabilizacijske naloge, seveda pa ob tem te tudi dopolnjujejo. Aktivno se je konferenca osnovnih organizacij sindikata v tej delovni organizaciji vključila v pripravo in sprejem temeljnih planov za naslednje sred-

njeročno obdobje, trenutno pa sodelujejo pri pripravi srednjeročnih planov.

Veliko so v Vegradu razpravljali o kolektivnem vodenju, ki ga vse bolj uveljavljajo tako v samoupravnih organizacij kot v vodstvu delovne organizacije. Ob tem si prizadevajo, da bi bili vodstveni organi v kar največji meri povezani z delavci v neposredni proizvodnji, prav vse odločitve pa morajo biti potrjene na vseh ravneh. Predvsem zahtevajo odpravo vsakršnega odločanja v ozkih strokovnih krogih. Prizadevno so se ob koncu preteklega leta vključili v reorganizacijo temeljne organizacije Gradnje. S to reorganizacijo zagotavljajo delavcem mnogo boljše pogoje za samoupravno delovanje. Predvsem poudarjajo pomen ustanovitve poslovne enote inozemstvo, ki zagotavlja vsem temeljnim organizacijam zdru-

ženega dela enakopraven nastop v tujini.

Razprave o gradivu, o katerem bodo razpravljali na tretjem kongresu samoupravljalcev Jugoslavije, bodo na Vegradu organizirali na letnih članskih sestankih osnovnih organizacij sindikata. V sindikatu so kolektivno delo že zastavili, vendar pa to še ni zaživel tako kot želijo. Članske sestanke bodo v Vegradu izvedli do 23. februaria, na njih pa bodo zamenjali vse tiste funkcionarje, ki se v kolektivno delo niso vključili, oziroma niso uspešno opravili nalog, ki so jim jih naložile osnovne organizacije sindikata.

Prizadevno se bodo poleg tega vključili v oblikovanje občinskih statuten in uveljavljanje kolektivnega dela v občinskih družbenopolitičnih organizacijah.

M. Z.

Občinska izobraževalna skupnost

Še naprej bogatiti osnovnošolsko izobraževanje

O pomenu izobraževanja ni potrebno govoriti, saj se vsi zavedamo velikih koristi, ki jih prinaša celotni družbi. Prav zato si želimo naš sistem izobraževanja izpopolniti in obogatiti, ker v celoti ne ustreza več zahtevam, ki jih pred šole postavlja združeno delo. Naše želje in možnosti pa so žal pogosto v precejšnjem razkoraku, saj sredstva, ki so na voljo ne omogočajo takšnega razvoja izobraževalnega sistema kot bi si želeli.

Osnova uspešnemu nadaljnjemu šolanju je vsekakor osnovnošolsko izobraževanje. V naši občini smo v preteklem srednjeročnem obdobju pri razvoju osnovnošolskega izobraževanja storili veliko, čeprav se je občinska izobraževalna skupnost pri delu srečevala tudi s številnimi težavami. Ti so nastajali predvsem zaradi posameznih odstopanj od načrtovanih usmeritev, ki naj bi veljale za združeno delo. Poseben problem je bilo prekomerno zaposlovanje, ki je prineslo tudi večji priliv otrok v šole naše občine kot je bilo to načrtovano. Kljub tem težavam smo v preteklem srednjeročnem obdobju uspeli povečati število oddelkov celodnevne osnovne šole. Prav tako smo pričeli z uvajanjem šole v naravi za četrte in pete razrede, kar se je pokazalo kot zelo uspešna oblika dopolnilnega izobraževanja. Uvedli smo brezplačne učbenike, nekaj časa celo delovne zvezke in dosegli določene pozitivne spremembe tudi na drugih področjih osnovnošolskega izobraževanja.

Ena od večjih težav, s katero se je v preteklem srednjeročnem obdobju ubadala občinska izobraževalna skupnost, je bila zagotovitev zadostnih sredstev, ki naj bi omogočila kar najuspešnejše delo v šolah ter nadaljnje investicije. Denarja je vedno primanjkovalo, saj je število otrok zelo naglo naraščalo. Tako ni bilo sredstev za nakup stanovanj učiteljev, zatikalo se je pri gradnji pete osnovne šole, ki bi že morala biti zgrajena. Zataknilo se je tudi pri izgradnji

glasbene šole, ki je bila prav tako v načrtu preteklega srednjeročnega obdobja. Tudi telovadnica v Pesju, ki bo kmalu končana, je bila v planu prejšnjega srednjeročnega obdobja. Problem je bil financiranje delavske univerze, ki zaradi nezadostnih sredstev ni mogla zadovoljivo opravljati vseh svojih nalog. Ta težava bo vsaj delno odpravljena v letošnjem letu, saj občinska izobraževalna skupnost namenja za delo delavske univerze znatno višja sredstva kot v preteklem obdobju. To so nekatere poglobljene značilnosti iz preteklega srednjeročnega obdobja. Naše misli pa so uprte že v prihodnja leta. Kot nam je povedal predsednik občinske izobraževalne skupnosti Franc Avberšek se bo občinska izobraževalna skupnost v tem srednjeročnem obdobju zavzemala za tesnejše sodelovanje med šolami in delovnimi organizacijami ter krajevnimi skupnostmi. Trudili se bodo, da bo v osnovnih šolah sodelovalo več zunanjih sodelavcev, predvsem strokovnjakov iz organizacij združenega dela, ki bodo s svojim znanjem učenec lahko pomagali pri usmerjanju za nadaljnje šolanje. Na ta način si bodo učenci lažje izbirali poklice za katere bodo lahko dobili zaposlitev v Saleški dolini.

Na področju sodelovanja s krajevnimi skupnostmi pa bodo storili vse, da bi šola postala center, v katerem se bodo srečevali krajan, starši otrok in se skupno z učitelji trudili za organizacijo kvalitetnega pouka.

Velika skrb bo v prihodnje namenjena uvajanju celodnevne osnovne šole, saj bomo le to uvedbo tega sodobnega pouka uspeli izpopolniti osnovnošolsko izobraževanje. Nadaljnji razvoj pa je seveda odvisen od finančnih možnosti in razumevanja združenega dela. Po predvidevanjih bo peta osnovna šola celodnevna osnovna šola, pri tem pa se bodo na občinski izobraževalni skupnosti trudili, da se ostale šole ne bodo otepele s prevelikimi težavami — predvsem prostorskimi, ki bi lahko

nastale zaradi širitve celodnevne osnovne šole. Prav zato je pred izobraževalno skupnostjo že naslednja pomembna naloga, izgradnja šeste osnovne šole. Do konca srednjeročnega obdobja bo potrebno dokončati tudi glasbeno šolo ter opraviti določena vzdrževalna dela na centralnih predvsem pa na podružničnih šolah. Pri pouku bo potrebno obdržati vse novosti, ki smo jih uvedli v preteklem srednjeročnem obdobju, kot so šola v naravi, brezplačni učbeniki, obvezne ekskurzije, podpora pionirski organizaciji ter jih skušati še dopolniti.

Če bomo večino teh nalog uspešno rešili, potem ni bojzani za razvoj osnovnošolskega izobraževanja v občini.

Predsednik skupščine izobraževalne skupnosti Franc Avberšek pravi, da bi v naslednjem srednjeročnem obdobju želel, da bi organizacije združenega dela načrtovala kar najbolj realno, saj bi tako tudi izobraževalna skupnost imela manj težav. Na koncu leta ne bi bilo neprijetnih zapletov zaradi presežnih sredstev, ob vpisih pa ne bi naraščalo število otrok čez razumne meje.

Še par besed o delu delegatov v izobraževalni skupnosti. Franc Avberšek meni, da delo ni potekalo najbolje, saj so se delegati udeleževali se dokaj neredno in zaupanega dela niso opravljali tako kot bi morali.

Razlogov je prav gotovo več in bi zahtevali podrobnejšo analizo. Med poglavitnimi razlogi pa so neustrezni prostori, prevelike obveznosti posameznih delegatov ter preveliko razumevanje našega delegatskega sistema.

Ob tem je nadvse pomembno, da je bil širši družbeni interes do problematike izobraževanja v občini vedno zadovoljiv in so programi med delavci vedno naleteli na razumevanje in podporo. Prav to pa kljub določenim zatikanjem vpliva upanje, da bodo zastavljene naloge do konca srednjeročnega obdobja tudi uresničene.

B. Z.

OK ZSMS Velenje

Okrepiti želijo svojo organizacijo

Na zadnji konferenci občinske konference ZSMS Velenje so mladi precej kritično spregovorili o svojem delu v preteklem obdobju in opozorili na najpomembnejše napake, ki so ovirale boljše delovanje.

Tako so se dotaknili pogoste neskladnosti na različnih mladinskih sestankih ter na izmikanih posameznikov pred vsakršnimi zadolžitvami. Zastalo je tudi izobraževanje vodstev osnovnih organizacij, kot posledica predloženega usklajevanja z drugimi družbenopolitičnimi organizacijami in pomanjkanja potrebnih sredstev. V preteklosti večkrat izrečene pripombe na račun forumskega dela občinske konference ZSMS, so bile najbrž tudi posledica lastne neaktivnosti ali nemoči posameznih osnovnih organizacij.

Seveda pa se je občinska konferenca pri organizaciji posameznih konkretnih akcij ali političnih manifestacij čisto le premalo opirala na posamezne osnovne organizacije v temeljnih organizacijah, šolah in krajevnih skupnostih. Mladi so na seji tudi opozorili, da so v osnovnih organizacijah organizirali predvsem delovne akcije, športne in kulturne prireditve, kvize idr. Vzrok za takšno vrsto aktivnosti, „je menil na seji predsednik občinske konference

ZSMS Milan Kretič, je v prepričanju, da lahko mladi prispevajo svoj delež za izboljšanje trenutne težavne gospodarske situacije le z delovnimi akcijami in podobnimi aktivnostmi. Takšno stališče je nesmiselno. Seveda pa bo le kadrovska in okrepljena mladinska organizacija kos nalogam pri zahtevnem razreševanju najpomembnejših vprašanj našega razvoja. Z dobrim delom in tehtnimi predlogi lahko mladi marsikaj storijo za boljše gospodarjenje organizacij združenega dela, obenem pa obogatijo tudi delovanje mladinske organizacije.

Mladi so se torej na seji konference zavzeli za idejno, kadrovska in akcijsko krepitev osnovnih organizacij ZSMS v vseh temeljnih sredinah. Ob tem bo njihova skrb namenjena predvsem usposobitvi mladih za ustvarjalno delo v ZSMS.

V delovnem programu, ki so si ga zastavili do naslednje seje občinske konference, ki bo v mesecu aprilu, je vrsta zahtevnih in zanimivih nalog. V tem mesecu bodo organizirali razgovor o družbeno ekonomskem položaju mladih v občini, vključili so se v praznovanje kulturnega praznika ter pripravili pohod po poteh Štirinajste divizije. Pripravili bodo skupno sejo z OK ZKS

Velenje, evidentirali mladince prostovoljce za enote TO, obiskali posamezne osnovne organizacije ter pričeli s tekmovanjem za Kajuhov pokal. Načrtujejo še nekatere druge manjše akcije.

Marca bodo sodelovali v pripravi za proslavo ob dnevu žena, organizirali občinski kviz Tito, revolucija, mir, pripravili občinsko prireditev Naša beseda, sodelovali na regijski prireditvi Tito, revolucija, mir, pričeli evidentiranje za organe OK ZSMS in priprave na volilno programsko sejo OK ZSMS ter nadaljevali s športnimi tekmovanji za Kajuhov pokal. Tudi v tem mesecu načrtujejo nekatere druge aktivnosti.

Aprila pa bodo organizirali sprejem Stafete mladosti v Velenju, izvedli regijsko prireditev Naša beseda, pripravili srečanje s pripadniki JLA in srečanje s predstavniki iz pobratenih občin. Nadaljevalo se bo tudi tekmovanje za Kajuhov pokal, največ pozornosti pa bo namenjeno volilno programski seji občinske konference ZSMS.

Uspešna rešitev sprejetih nalog bo gotovo prispevala svoj delež k nadaljnji krepitvi mladinske organizacije v občini ter k razreševanju problemov mlade generacije.

Boris Zakošek

Delavska univerza

Izobraževanje približati delavcem

Na področju dopolnilnega, splošnega, strokovnega in družbenega izobraževanja je v naši občini izredno veliko potreb, katere več ali manj uspešno razrešuje delavska univerza Velenje. Žal, so se delavci te ustanove srečevali v preteklih letih s številnimi težavami, zaradi tega pa tudi nalog, ki so si jih zadali, niso mogli vedno uresničiti v deloti. V prvi vrsti je potrebno omeniti nezagotovljeno financiranje, zaradi česar so se letovali organizacije predvsem tistih izobraževalnih oblik, ki so jim prinesle večja finančna sredstva. Prav zato so pogosto izostajale tudi družbeno pomembne izobraževalne oblike.

Pomanjkljivosti so opazili tudi na področju dopolnilnega izobraževanja, saj menijo, da je vanj vključenih premalo tistih, ki naj bi pomagali pri organizaciji teh oblik izobraževanja. Prav tako pa bi želeli v to izobraževanje pritegniti večje število občanov. Vse prelože bilo v preteklosti izraženih potreb delovnih organizacij po dopolnilnem izobraževanju. Tako delavski univerzi ni vedno uspelo organizirati tiste izobraževalne oblike, ki bi bile odraz dejanskih potreb našega združenega dela.

Hitrejši razvoj delavske univerze je prav gotovo v izredno veliki meri oviral neurejen finančni položaj, saj so doslej za izvajanje družbeno tako pomembne naloge prejemale okoli sedem odstotkov celotnega prihodka. Tako je temeljni pretežni del programa na zanimanju delavcev oziroma občanov. Ekonomski učinek izobraževalnih

oblik je imel prednost pred njihovo vsebinsko pomembnostjo. Zaradi nejasnega finančnega položaja niso mogli zaposliti prepotrebni strokovnih delavcev, s sedanjo kadrovsko zasedbo pa ne morejo pripravljati in izvajati zahtevnejših in obsežnejših izobraževalnih oblik.

Z uveljavitvijo zakona o usmerjenem izobraževanju pa so postavljene tudi pred delavske univerze še pomembnejše naloge. Da pa bi te naloge lahko uspešno uresničili, je pripravila delavska univerza Velenje poseben program. Tako morajo z ustreznimi družbeno akcijo doseči, da se bodo izvajala določila družbenega dogovora o temeljnih kadrovske politike v občini Velenje. Prav tako želijo, da bi se razdelile naloge s področja izobraževanja med izvajalce usmerjenega izobraževanja v velenjski občini. Pričakujejo ustreznost družbenopolitično akcijo, ki naj bi pripomogla, da bi se v delovnih organizacijah spremenil odnos do izobraževanja. Poudariti je potrebno pomen izobraževanja za razvoj družbenoekonomskih odnosov. V vseh delovnih organizacijah naj bi se organizirali izobraževalne službe oziroma zadolžiti posameznike za to področje. Vsem delavcem pa bi morali omogočiti, da si pridobijo osnovno izobrazbo.

Pomembna naloga občinske izobraževalne skupnosti je bila, usposobiti delavsko univerzo za opravljanje pomembnih nalog v usmerjenem izobraževanju. Delegati te skupnosti so se zavedali pomembne naloge, ki jo opravlja

ta ustanova in ji v ta namen odobrili sredstva za osnovno dejavnost. Ureditve tega pomembnega vprašanja bo omogočila delavski univerzi tudi kadrovske okrepitve. Tako bodo lahko uresničili naloge, ki jim jih nalaga zakon o usmerjenem izobraževanju. Načrtujejo dopolnilno izobraževanje delavcev in občanov za zagotovitev osebnih, kulturnih in socialnih potreb. Tu mislijo na osnovno izobraževanje, odraslih učenje tujih jezikov, izobraževanje za starše ter posredovanje znanj za prosti čas in podobno. Pomembne naloge jih čakajo na področju družbenopolitičnega izobraževanja. Tako bodo organizirali seminarje za člane družbenopolitičnih organizacij, za samoupravljalce, delegate, člane samoupravnih organov in podobno. Pripravili nameravajo izobraževalne oblike za SLO in družbeno samozasčito ter izvajati izobraževalne naloge kluba samoupravljancev. Na osnovi potreb delovnih organizacij bodo organizirali izobraževanje delavcev za posamezne poklice. Izobraževanje želijo približati mestu dela in življenja delavcev. Da bodo lahko izvedli takšne izobraževalne oblike bodo sodelovali s šolami, ki izobražujejo za te poklice. Takšno izobraževanje bodo organizirali na osnovi sklepa občinskega organa za koordinacijo vpisa in potrditve ustreznega republiškega organa.

Poleg tega bodo tam, kjer bo potrebno, sodelovali in nudili pomoč pri delu izobraževalnih služb v delovnih organizacijah. Pomagali bodo pri uresnitvi njihovih izobraževalnih programov.

Del sredstev za izvajanje omenjenega programa bo zagotovila občinska izobraževalna skupnost, drugi del pa bodo pridobili z računavanjem storitev. Ob tem naj poudarimo, da bodo v prihodnje zaračunavali le direktne stroške in ne tako kot sedaj, ko so morali slišatelji pokriti tudi režijske stroške.

Da bodo omenjene naloge lahko uspešno uresničili, načrtujejo v prihodnje več sodelovanja, z občinsko izobraževalno skupnostjo, s skupnostjo za zaposlovanje ter posebnimi izobraževalnimi skupnostmi. Mnogo več sodelovanja pa bo potrebno tudi z delovnimi organizacijami, ki so doslej v večini primerov ugotavljale izobraževalnih potreb, posvečale premajhno pozornost in je tako delavska univerza v zelo neprijetnem položaju, saj lahko načrtujejo le na podlagi izkušnje, ne pa na osnovi dejanskih potreb.

Sprejet način financiranja omogoča delavski univerzi postopno ustrežno organiziranost za sprejem nalog, ki ji jih nalaga zakon o usmerjenem izobraževanju in upajo, da bodo tako svoje poslanstvo uspešno uresničevali.

B. Z.

M. Zakošek

Občinska skupnost socialnega skrbstva Velenje

Družbeno pomoč le tistim, ki jo potrebujejo

V začetku preteklega tedna so se na redni 11. seji zbrali delegati zbora izvajalcev in zbora uporabnikov občinske skupnosti socialnega skrbstva. Med drugim so obravnavali predlog pravilnika o družbeno materialnih pomočeh v socialnem skrbstvu, samoupravni sporazum o skupnih izhodih za zagotavljanje socialne varnosti v obdobju 1981—85, osnutek plana te skupnosti za letošnje leto, sklepal pa so tudi o višini družbeno materialnih pomoči v tem letu ter o usklajitvi preživetnih s povečanimi življenjskimi stroški. Največ pozornosti pa so namenili smernicam srednjeročnega razvoja.

Delegati so v razpravi poudarili, da mora razvoj socialnega skrbstva v obdobju 1981—85 temeljiti na doseženi stopnji skrbi za posameznike in skupine, ki jim je družbena pomoč nujno potrebna. Od ustanovitve občinske skupnosti socialnega skrbstva so na tem področju nastale pomembne vsebinske spremembe, ki zahtevajo vse več dobro organiziranega strokovnega in svetovalnega dela. Od pretežno kurativnih oblik dejavnosti prehajajo na tem področju k preventivnim ukrepom. Ti pa zlasti obsegajo odklanjanje različnih oblik motenj v vedenju mladostnikov, ki zahteva širše angažiranje družbene skupnosti ter nujnost sodelovanja strokovne službe socialnega skrbstva z vsemi tistimi ustanovami, ki pripomorejo k ustreznemu vključevanju mladostnikov v življenje in delo. Na področju varstva otrok in družine je potrebno prizadevnejše in obsežnejše delo pri pridobivanju rejniških družin ter predvsem preventivno reševanje tistih družinskih vprašanj, ki so osnova za oddajo otroka v rejništvo. V prihodnje bodo na področju socialnega skrbstva naše občine še močnejše razširili in okrepili dejavnost predzakonskega in zakonskega svetovanja. Nujno bo treba najti sodobnejši pristop pri dom-

skem varstvu starejših občanov ter pri negi na domu in nudenju sosedski pomoči. Delegati so na 11. seji tudi menili, da moramo na področju socialnega skrbstva dosti več pozornosti nameniti alkoholizmu in drugim oblikam zasvojenosti. Reševanje teh težav zahteva temeljito pomoč vseh. Pri odpravljanju nadlog bi morali sodelovati vsi občani naše družbene skupnosti. V srednjeročnih smernicah razvoja je na področju socialnega skrbstva zapisanih precej nalog, ki pa jih bo mogoče reševati le — vsaj tako so dejali delegati — s čim širšim podružbljanjem socialnega skrbstva ter z vključevanjem vseh

delovnih ljudi in občanov v uresničevanje tega programa.

Pri sklepanju o višini družbeno materialnih pomoči v tem letu so delegati menili, da jo morajo dobiti le tisti, ki so jo nujno potrebni. V letu 1981 se bo družbeno materialna pomoč kot edini vir preživljanja povečala od 2170 dinarjev na 2900. Skladno s povečanjem življenjskih stroškov se bodo povečale tudi preživnine za 29,8 odstotkov, in sicer od 1. marca dalje. Preživnine, določene v lanskem letu pa se bodo od 1. marca dalje povečale za sorazmerni del prej navedenega odstotka glede na čas, ko so bile določene.

T. P.

Seja izobraževalne skupnosti

Kako do stanovanj za učitelje?

V petek je bila seja občinske izobraževalne skupnosti Velenje. Po potrditvi zapisnika so delegati obravnavali osnutek rebalansa in zaključnega računa finančnega načrta skupnosti in ga brez bistvenih pripomb tudi potrdili, saj je občinska izobraževalna skupnost v preteklem letu delovala v skladu z zastavljenim planom. Delegati so nato spregovorili o predlogu za uporabo presežnih sredstev občinske izobraževalne skupnosti Velenje za leto 1980. Sprejet je bil sklep, s katerim občinska izobraževalna skupnost delavcem v združenem delu predlaga, da odobrijo uporabo presežnih sredstev občinske izobraževalne skupnosti občine Velenje iz leta 1980 v višini 8.144.530 din.

S prekomernim zaposlovanjem združenega dela občine Velenje v preteklih letih je poraslo tudi število šoloobveznih otrok. Nastajale so potrebe po novih oddelkih in novih šolah, stanovanjska pro-

blematika vzgojnoizobraževalnega zavoda pa se ni reševala skladno z rastjo števila oddelkov. Ta problem je vzgojnoizobraževalni zavod v prejšnjih letih reševal s stanovanjskim skladom, krediti pri banki in stanovanjski skupnosti ter z lastno udeležbo prosilcev stanovanj. Ker pa sedaj že dve tretjini lastnih sredstev vrača za anuitete, lahko na leto kupi le eno stanovanje in pol. Trenutno imajo šole petindvajset nerezanih stanovanjskih problemov, od tega petnajst težjih. Za potrebe pete osnovne šole pa načrtujejo še vsaj deset dodatnih prostora. Da bi stanovanjska vprašanja v kar največji meri razrešili, so lani pričeli graditi dvajset stanovanjska stopiča ob Tomšičevi cesti, za katerega bi že po sedanji pogodbi potrebovali še 1.720.000 dinarjev, predvidena podražitev pa bo preko pet milijonov dinarjev. V lanskem letu je vzgojnoizobraževalni zavod kupil dvanajst stanovanj v bloku D3 v

Saleku, kjer pa je podražitev, ki jo morajo plačati do konca tega meseca, znašala štiri milijone 500 tisoč dinarjev. Vzgojno izobraževalni zavod je poleg tega naročil še pet stanovanj v bloku D2, kjer bo podražitev milijon 700 tisoč dinarjev. Da bi lahko pokrili te podražitve in rešili pereča stanovanjska vprašanja, bi vzgojnoizobraževalni zavod potreboval letos preko trinajst milijonov dinarjev. Stanovanjskega primanjkljaja tako ne pokrjuje v celoti niti presežna sredstva.

Delegati so torej sprejeli sklep, da se v združenem delu dogovori nadaljna usoda teh presežnih sredstev, od združenega dela pa je seveda odvisno, kakšen posluž bo imelo za težave izobraževanja v občini Velenje, ki jih je seveda v preteklosti s premalo utemeljenim zaposlovanjem ustvarilo samo.

V nadaljevanju seje, so delegati potrdili tudi osnutek samoupravnega sporazuma o ustanovitvi ob-

činske izobraževalne skupnosti. Ta je sicer že bila ustanovljena pred leti, vendar pa zakonske in sistemske novosti zahtevajo sprejem novega samoupravnega sporazuma.

Na seji so potrdili tudi finančni načrt skupnosti za letos dogovorili pa so se tudi, da zaradi potreb investicijskega vzdrževanja v prihodnjem letu, tako kot tudi v letošnjem, v šolah ne bodo zagotovili brezplačnih delovnih zvezkov. Delegati so menili, da je potrebno v prihodnje skupno s sredstvi za izgradnjo novih šol, zagotoviti tudi sredstva za stanovanja učiteljev. Postavili so tudi vprašanje, zakaj so letos načrtovana mnogo višja sredstva za potrebe delavske univerze. Ta obveznost pa je bila nujna, saj je delavska univerza doslej prejemale le skromna sredstva, ki niso omogočala, da bi uspešno uresničevali vse zastavljene naloge na področju osnovnega in družbenega izobraževanja.

Srečanje s srbsko pesnico in pisateljico Desanko Maksimović

„Srebrne plesačice sem napisala v Topolšici ...“

Desanka Maksimović

je in čisto vstopa v življenje z nezadostno zrelostjo, tako telesno kot duševno.

Pa vendarle ljubite našo mladino?

Mladina je seveda še vedno boljša, kot mi starejši, ki jo obdajamo: veruje v prihodnost, veruje ljudem, želi si sprememb, ki vodijo do boljšega življenja. Toda veliko napak in grdih razvad ter napačnih mišljenj je dobila od starejših. Če bomo mi boljši, bo tudi mladina boljša.

Povrnimo se spet k vaši mladosti. Rodili ste se torej v vasi, študirali in učili pa ste vse življenje v mestu in že dolgo živite v Beogradu. Kako to, da vas motiv vašega življenja še vedno tolikokrat privlači?

Zrasla sem na vasi in poznam vse skrbi in nadloge vašega življenja. Drago mi je, da bom spet videla Velenje, ki je medtem postalo veliko industrijsko mesto. Tudi jaz imam proizvode vašega velika Gorenja.

Sloveniji je posvečen ciklus vaših pesmi, ki ste jih poimenovali „Iz Slovenačke“. Kakšni spomini vas še vežejo na našo deželo?

Kot sem že dejala poznam Slovenijo zelo dobro, morda bolje kot Srbijo. Več let sem letovala pri vas. Potovala sem tudi v Ljubljano na srečanje književnikov. Priznam, da sem v vaši deželi doživela tudi številna navdahnjenja za moje delo.

Na primer?

„Poleg ciklusa „Iz Slovenačke“, ki ga omenjate, sem napisala še druge pesmi, za katere sem dobila navdih, ko sem hodila po vaših lepih poljih in gozdovih. Tako sem, na primer, „Srebrne plesačice“ napisala v Topolšici. V knjigi „Pradevojčica“ sem slikala prve gozdove in vode na zemlji po gozdovih, rekah in slapovih, ki jih poznam iz Slovenije. Romantični predeli vaše dežele so kot nalašč za moj okus.“

Rodili ste se v učiteljski družini, ki vam je nudila toplo narobe. Je mar v tem skrivnost, da je vaša poezija za otroke tako topla?

Mogoče je res kot pravite. Zrasla sem v patriarhalni družini, kjer otroke niso ljubili samo starši, temveč vsa družina. Imela sem očetovo mater, deda, materinega očeta, več tet, ujecev in stricev. Njihove otroke smo imeli za rodne brate in sestre. Res sem bila v otroštvu deležna vse potrebne ljubezni in topline.

Vaše otroštvo je bilo potem tako vezano na brezskrbno tekanje po livadah, ob potokih, na igro v naravi. Kaj lahko vaš rodni kraj nudi današnjim otrokom in kako ga občutite danes?

Danes imajo otroci drugačno rojstveno kraj: gozdovi so se zredčili, potok pri šoli je skoraj izsušen. Tudi v vaših hišah so danes televizorji in radioaparati, zaradi česar živijo otroci v večjem prijateljstvu s temi aparati, kot pa z naravo. Vse manj je šolarjev, ki hodijo peš, v šolah so bogatejša knjižnice, med poukom pa je poskrbljeno za topla malico. Toda tako je vedno bilo: novi časi in civilizacija otrokom nudijo nove in nove dobrine, jim pa tudi mnogo vzamejo.

Zvedeli smo, da ste bili odlična učenka. Danes pa mislimo, da mladi niso več tako ukažljivi. Kaj mislite o njih?

Zdi se, da današnja mladina živi več z zunanjim svetom kot z notranjim. Manj čita in se uči, zato pa se več bavi z raznim športom. Večjo pozornost posveča telesu kot duhu. Književnost doživlja bolj preko filma kot preko knjig. Nestrpna

na samo po vaši „Krvavi bajki“. Bi nam hoteli zaupati, kako je nastala oziroma, kakšen je bil neposredni povod, da ste prišli za pero in zapisali to presunljivo resnico v verzih.

„Krvava bajka“ se je rodila v trenutku, ko sem od nekega mimoidočega na ulici slišala, da so Nemci v Kragujevcu ustrelili dijake več razredov gimnazije in učiteljske. Seveda oni o tem niso pisali, niti obveščali po radiu, toda že čez dva dni je ta tragična vest obšla vso Srbijo, kot da so jo raznesli vetrovi in ptice. O tem bi vam lahko na dolgo in široko razlagala, pa vam bom kaj več povedala, ko bom pri vas v Velenju.

Mislimo, da „Krvava bajka“ v slovenskem prevodu ni tako močna kot v izvirnem jeziku?

„Prevajati pesmi je zelo težko, tudi tiste, ki ne vsebujejo takega enkratnega razpoloženja kot „Krvava bajka“. Mogoče bi bilo treba tragedijo ustreljenih srbskih dijakov čitati samo na srbohrvaškem jeziku. Ne zato, ker prevajalec ni sposoben, temveč, ker se ne da prevesti tisto, kar stoji med besedami, med verzi, tisto neizrečeno. Težko je v prevodu doseči tisti žalostni mir, tisto prividno pomirjenost z usodo.“

Kaj pa drugi prevodi vaših pesmi na slovenskem jeziku? So dobri?

„Dobri prevajalci mojih pesmi so zlasti Mile Klopčič, Lojze Krakar in Ivan Minatti. Moje pesmi tudi na slovenskem jeziku zvenijo čisto naravno. Zelo dobro je prevedena „Bajka o Kratkovečnj“, kot tudi druge, kjer se mešata proza in rima. Moram pa reči, da nudi vaših jezik, na katerega se prevaja, večje možnosti za izražanja, kot on, iz katerega se prevaja in mi je tako nekajkrat lepše zvenelo na slovenskem jeziku.“

Študirali ste primerjalno književnost. Pa tudi sicer vas kot pesnico gotovo zanima slovenska poezija. Kdo izmed slovenskih literatov vam je najbolj pri srcu?

„Na to vprašanje mi je najtežje odgovoriti. Mnogi so mi zelo blizu toda vsak na svoj način. So stvari, ki jih ne moremo primerjati.“

Pa vendar...?

„Ko ljubim sonce mi je blizu Župančič, v otočnosti pa iščem pesmi temnega, toplega Gradnika. Časovno odmaknjen Prešeren mi je s svojimi pesmimi kot „O Vrba“ in „Memento mori“ bližji, kot vaši sodobni pesniki, katerih poezijo sicer zelo cenim. Blizu so mi tudi vaše pesnice kot Lili Novy, Ada Škerl in Marička Znidaršič.“

Vaše življenje je bilo gotovo polno srečanj z znanimi osebnostmi iz sodobne in polpretekla zgodovine. S kom ste se najraje srečavali?

„To pa gotovo z ruskimi književniki, posebno pesniki, prijetno pa mi je tudi v družbi s Francozi in seveda z našimi.“

So tu tudi Slovenci?

„Da, spoprijateljila sem se tudi s slovenskimi književniki, od katerih pa nekateri, na žalost, niso več med živimi. To sta bila brata Kozak, F. Albreht in njegova žena, Bevk, Gradnik, Župančič, Mirko Pretnar, Lili Novi, Stanko Leben, Ciril Kosmač. Nemogoče pa je naštet vse mlajše sodobnike, kolege književnice iz Slovenije, pa tudi ne tistih številnih iz Sovjetske zveze, preveč bi jih bilo. Sem pač človek, ki se hitro zbliža z ljudmi in imam povsod znanec ter prijatelj.“

Ali še ustvarjate?

„Šele sedaj sem pametna.“

Radi govorimo o osamljenem življenju današnjih starejših ljudi. Za vas pa vemo, da vsakodnevno sprejemate obiske in da vas vabijo v najrazličnejše sredine. Kako zmorete vse to?

„Tudi sama se to vprašujem in se čudim. Mogoče mi to ni težko, ker sem zdrava. Samota mi je kar prijetna in tudi potrebna, čeprav ne bežim od ljudi, družabna sem in radovedna. Želim spoznavati nove kraje, nove ljudi.“

Se še zanimате za likovno umetnost, ki ste jo nekoč študirali in kaj mislite o sodobnih likovnih tokovih?

„Od moje naklonjenosti do slikarstva je ostala samo še ljubezen do obiskovanja slikarskih razstav in to, da ocenim ali je neka slika dobra in zakaj je dobra. Eksperimenti v slikarstvu so mi bližji, kot v literaturi, razumem potrebo za spremembami, toda rada imam, da je slika resnično slika in ne podzavestna zagonetka. Pred sliko želim uživati v barvi in risbi.“

Če bi ustvarjali kot likovnica, bi bil izraz enak zvenu vaše pesmi?

„Mislim da. Moje pesmi so večkrat slike v besedah, toda bala bi se skušnjave, da bi bile slike pesem. Trudila bi se, da bi ostala v mejah slikarstva.“

V Beogradu je po vojni živel naša rojakinja Majda Kurnik. Ste poznali njene slike?

Osebnost Majde nisem poznala, vedela pa sem za njeno težko bolezen in zgodnjo smrt. Poznam njeno dobro slikanje, njena tihožitja in figure. Dve njeni sliki visita v Muzeju sodobnih umetnosti v Beogradu.“

Tudi v vaši poeziji je prisoten problem smrti, ki pa se ga lotivate po svoje, prav nič pesimistično. Je vzrok v vašem srečnem otroštvu ali v razumskem gledanju na življenje ali...?

Dobro je to, da se v pesmih ne vidi, kako me muči dejstvo, da je treba umreti. Samo zdi se, da razumsko gledam na smrt. Ko govorim o smrti me je nekako svoboda, da bi se popolnoma izpovedala. Od te stalno prisotne misli se branim z delom in s prijateljevanjem z naravo.“

Nekoč ste zapisali, da bi na stara leta najrajši šli med pastirje. Ste resno mislili? Podobno hrepenenje srečamo tudi v slovenski pesmi — jaz hočem na gori živeti, tu sreča, tu mir je doma...?

Vidite, kako sem si v tem pogledu podobna z vami Slovenci. Tudi vi, tako se mi zdi, se niste nikoli naveličali vaših planin in bistrih voda. Tedaj, ko sem te verze napisala, sem res tako mislila. Mogoče nisem ravno želela postati pastir, sem pa vsekakor hotela pobegniti iz mesta.“

In sedaj?

Tudi sedaj mislim, da bi bilo treba starost preživljati nekje daleč od mesta. Ali ni imel tudi Prešeren v „O Vrba“ enake občutke?

Na koncu samo še vprašanje, kako ste sprejeli naše vabilo, da pridete v Velenje in tu med našimi delavci in šolsko mladino predstavite svoj srbski narod in srbsko književnost?

V tem povabilu vidim iskrene občutke jugoslovanstva, ki so jih najvrednejši slovenski književniki in družbeni delavci že od nekdaj negovali. Drago mi je, če se človek iz Jugoslavije smatra za Jugoslavana. Vedno se spominjam neke šale iz beograjskega humorističnega časopisa „Jež“ — kako ima Francija Francoze, Anglija Angleže, Nemčija Nemce in tako dalje, samo Jugoslavija nima Jugoslovanov. Se sreča, kot vidimo, da je to samo pretirana šala ali morda nepotreben opomin.“

Morda še besedo, dve, za našo šolsko mladino, ki vas željno pričakuje?

„Prosim vas, mladi, da bi bili še boljši, kot so bili vaši očetje in dedi, bodite prijatelji knjige in učenosti. Varujte se prezgodnjih odločitev in o vsakemu ter vsemu sodite samo takrat, ko dobro poznate to o čemer boste odločali. Želim, da se zbližate s srbsko mladino in v ta namen najdete kakšno šolo v Srbiji, katere učenci bi si želeli dopisovati s slovenskimi. Verjetno je takih učencev največ v krajih, kjer so slovenski izseljenci živeli v času vojne in katerih se spominja naša pisateljica. Pavla Rovana. Vsak marsikaj vam bom povedala, ko si pogledamo v oči, tam v vaših solzah... v Velenju.“

OŠ Ljubno ob Savinji

Mladostni spomini staršev

Mama mi v zimskih dneh večkrat pripoveduje, kako je preživljala svojo mladost. Njena se zdela ni bila tako brezskrbna kot je moja. Časi so bili takrat drugačni in tudi življenje njih primerno.

Mama se je rodila kot starejši otrok številne družine. Doma so imeli veliko kmetijo, ki je zahtevala pridne roke. Njive so ležale po strmih bregovih. Potrebno je bilo veliko truda, da so pridelali kruh za vsa lačna usta. Pa tudi kruha ni bilo vedno za vse dovolj. Zadovoljiti so se morali s koruznim močnikom in kuhanim krompirjem. Moja mama je morala poleg ostalega dela pasti tudi koze. Pašnik, kamor je bilo treba na pašo, je bil zelo daleč, zato je morala vstajati zelo zgodaj. Kadar jo je budila mama, je miže še skušala malo podaljšati spanec. Na žalost pa se je največkrat oglasila trda očetova beseda. Vsa zaspala je stopala za čredo in razmišljala, kako naj čim hitreje do siteda napase koze. Ko je zvečer prignala domov, je zapodila koze v stajo, svojo ljubljeno pa pokazala očetu. Nje trebuh je bil zelo napet in oče je mislil, da so se vse koze tako do siteda najedle, zato jo je vedno pohvalil.

Solo je bilo v tistih časih nemogoče obiskovati. Nič ne imel obleke, ne ubutve. Mladost moje mame ni bila lahka. Moje želje so, da takšnih časov kot so bili, ne bi bilo nikdar več.

Ivanka Pustoslemšek, 4. a
OŠ Ljubno ob Savinji

Kruh

Naše osnovno živilo je kruh. Brez njega si ni mogoče zamisliti življenja. Danes mi je mama odrezala lep kos kruha. Opazovala sem ga in se zamislila, kaj nam otrokom ta kos kruha pomeni. Spomnila sem se na tiste otroke, ki nimajo vsak dan tega osnovnega živila. Mamice zastoj prosijo za tak kos, ki sem ga dobila danes jaz. Ne morejo jim ga dati, saj tudi same umirajo od lakote. Nehote sem se spomnila na tisti kos kruha, ki sem ga videla v smeteh. Zakaj nekateri tako grdo delajo s kruhom in ga zametavajo, ko nekateri otroci umirajo od lakote? Mogoče jim bi ta zavrnjeni kosček kruha rešil življenje? Kadar se s starši peljemo na izlet, sem že dostikrat videla v jarkih tudi po cel hleb kruha. Ded mi je pripovedoval, kako si je on v partizanih želel, da bi dobil vsaj griljaj kruha. Jaz ne bom nikoli zametovala kruha.

Melita Čopar, 3. a
OŠ Ljubno ob Savinji

Moj domači kraj

Moj domači kraj je Radmirje. V njem je nekaj čez sto hiš. Blizu nas je hiše je gozdna drevesnica. Radmirje je majhna vasica, kjer živijo kmetje in delavci.

Ob Radmirju teče reka Savinja. Skozi vas teče potok Trbolca. Imamo tudi gostilno in trgovino.

Tanja Lužnik, 2. a
OŠ Ljubno ob Savinji

Moja pot v šolo

Kadar imam zjutraj pouk vstanem ob sedmi uri. Nato pokličem Natašo, in še Matejo. Potem gremo na avtobusno postajo na Ceglunco. Ker imamo do šole daleč, se vozimo s šolskim avtobusom. Na postaji se včasih prepričamo in lovimo. Zelo je nevarno, da bi nas povozil avtomobil, saj je na cesti veliko prometa. Na to nas vsakokrat opozarjajo ljudje, ki jih ne ubogamo. Ko pripelje avtobus, bi radi prav vsi naenkrat vstopili. Pri tem pa pozabimo na starejše ljudi. Tudi avtobusne sedenge zavzamemo najprej mi. Vsako opozorilo voznika avtobusa pri nas ne zaleže. Če kaj bi bilo, če bi bili vsi taki.

Nina Kolenc, 2. a
OŠ Ljubno ob Savinji

Drugi ob 19. uri bo v knjižnici Kulturnega centra „Ivan Napatnik“ Velenje recital poezije srbske pesnice in pisateljice Desanke Maksimović, ki so ga pripravili učenci osnovne šole „Anton Aškerc“ Velenje, kjer je podelila letošje Kajuhove bralne značke. Popoldne je obiskala tudi Solo Miha Pintar-Toledo. Znana avtorica „Krvave bajke“ bo na drevišnem kulturnem večeru tudi sama recitala svoje najljubše pesmi in odgovarjala na morebitna vprašanja poslušalcev. V knjižnici so pripravili tudi razstavo njenih knjižnih izdaj. Pred tem zanimivem srečanju se je z Desanko Maksimović pogovarjal sodelavec Marjan Marinkšek, ravnatelj Kulturnega centra „Ivan Napatnik“ Velenje, da bi to veliko srbsko pesnico bolje spoznali in odkrili tudi kanček njenega intimnega življenja.

Naravi je poklonila svoje srce. Pozna jo, ljubi in neprestano jo doživlja na nov način. Sočustvuje in pogovarja se z mravljami, metulji, pticami, travnimi biljkami in poljskimi cvetovi. Tam ji je vse drago in blizu. Srčno je navezana na rodno vas in vaški način življenja.

Rodila se je 16. maja 1898, v učiteljski družini, v vasi Rabrovici pri Valjevu. Gimnazijo je končala v Valjevu, filozofsko fakulteto pa v Beogradu in Parizu. Več let je učila v Beogradu, kjer živi še danes.

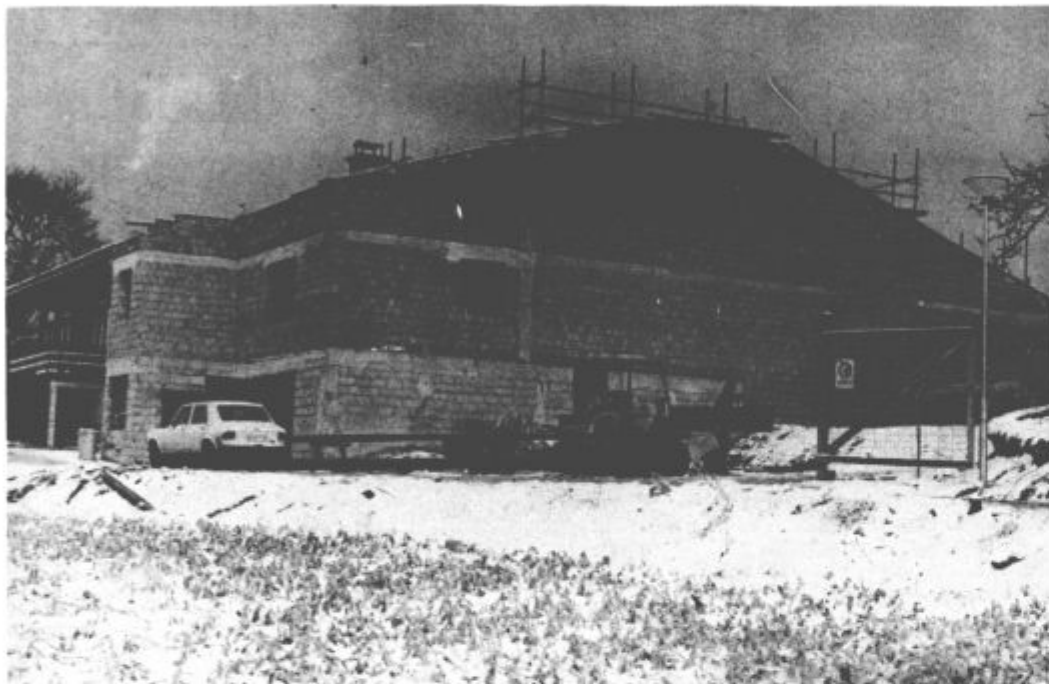
Pisati je začela že v času prve svetovne vojne. Poleg domoljubne literature je ogromno napisala tudi za otroke (Vrt otroštva, Zeleni vitez, Pesnik in rojstni kraj, Vetrova uspavanka in druge). Danes je ena najpopularnejših jugoslovanskih pesnic, nekatere njene pesmi, kot je tista, ki je posvečena tragediji Kragujevških dijakov leta 1941, pa so toliko prodrle med ljudi, da so ti preprosti verzi postali formula za izražanje najstrašnejših resnic.

Kot sogovornica je prav žensko razgovorljiva, topla in priskrben. Kdorkoli bo imel priložnost, spoznati jo po bližji, bo videl, da sta njena osebnost in njena lirčna poezija eno in isto.

Stanuje v Beogradu, v Ulici maršala Tita, kamor prihajajo najrazličnejši ljudje, da jo spoznajo ali da prisluhnejo iz dna Desankine duše, kako je bilo to u „jednoj zemlji seljaka na brdovitom Balkanu...“

Nekje smo prebrali, da ste bili prvič v Sloveniji v bližnji Topolšici. Se spominjate takratnega Velenja, ko ste potovali skozi?

Da. V Topolšici sem bila večkrat, saj je bil tam moj brat Bogoljub, zdravnik; toda dobro poznam tudi Kranjsko goro, Planico, Mršič, Gozd Martuljek, Mojstrano, Maribor in Novo mesto. Ko sem potovala skozi Velenje se spominjam, da mi je bila všeč čistoča, s katero se

Dom naj bi dogradili v tem srednjeročnem obdobju

Krajevna skupnost Konovo

Spomladi bodo zazvonili telefoni

Krajevna skupnost Konovo sodi med tiste skupnosti v občini, ki so zlasti v zadnjem petletnem obdobju dosegle pomembne uspehe tako pri organiziranosti kot na gospodarskem področju. Resda vseh nalog, načrtovanih za zadnje 5-letno obdobje, še niso uresničili, vendar pravijo, če bodo tudi v bodoče enotni in združeni v akcijah, potem težav ne bo.

V tem času so zgradili vrtec, začeli graditi dom družbenopolitičnih organizacij, pričeli urejati igrišče in komunalno urediti Grmov vrh. Glavna akcija, ki še ni končana pa je bila napeljava telefonskega omrežja. Na voljo imajo 85 števk in upajo, da bodo za letošnji praznik osvobodilne fronte slovenskega naroda že zazvonili telefoni v hišah.

Predsednik krajevne konference SZDL Konovo Karel Stropnik je tudi delo družbenopolitičnih organizacij ocenil kot dobro. To se predvsem kaže v posameznih akcijah, v katere se vključujejo. Enaka ugotovitev velja tudi za delo društev, sekcij in odborov, ki jih imajo. Med društvi je treba še posebej omeniti prizadevnost društva prijateljev mladine, delavskega prosvetno društvo, pa sekcijo za družbeno aktivnost žena, odbor rdečega križa itd. Tudi mladi so zelo prizadevni,

dobro pa sodelujejo z borčevsko organizacijo, saj je predsednik borcev obenem mentor mladinske organizacije. Ob tem pa ugotavljajo, da vse delegacije le ne delajo tako kot bi morale. Zato so že začeli prizadevanja, da bi to slabost odpravili in če bo treba, bodo delegate, ki ne opravljajo zaupane funkcije, zamenjali. Imenovali so tudi že svet potrošnikov, vendar pa njegovo delo še ni zaživelo v polni meri. Toda prepričani so, da bo ta svet uspešno opravljal svojo vlogo, samo da si pridobi izkušnje.

Sicer pa je krajevna skupnost Konovo razdeljena na dva vaška in na dva ulična odbora. Vaška odbora sta Šenbric, z njegovim delom so še posebej zadovoljni, in Selo, ulična pa Lemplov in Ocepkov vrh.

Kot nam je povedal ob kratkem obisku Karli Stropnik, so zelo zadovoljni z udeležbo krajanov, če izvzamemo seje nekaterih delegacij, na posameznih sestankih oziroma drugih zbiorih, ki jih sklicujejo v kraju. Veliko zavest so krajinjani pokazali tudi te dni, ko so v Šaleški dolini predavanja o obrambnem usposabljanju delovnih ljudi in občanov. Prva dva dni se je teh predavanj na Konovem udeležilo blizu 330 krajanov, več pa jih tudi dvorana ni mogla sprejeti.

Tudi v naslednjem obdobju so pred krajinjani Konovega pomembne naloge. »Če bomo še naprej tako enotni in združeni ter solidarno delali, potem ni bojazni, da jih ne bi izpolnili,« je prepričan Karel Stropnik.

Že to pomlad bodo slovesno izročili svojemu namenu telefonsko omrežje. Samoprispevek, ki ga zbirajo, bodo namenili krajinjani Ocepkevega in Lemplovega vrha ter Sela za toplifikacijo, v Šenbricu pa bodo ta denar porabili za modernizacijo cest in napeljavo toplovoda. Seveda v tem času prizadevno nadaljujejo gradnjo doma in upajo, da ga bodo v novem srednjeročnem obdobju tudi naredili. Že sedaj iščejo trgovsko organizacijo, ki bi v domu odprla manjšo prodajalno, da bi lahko dobili krajinjani vsaj najnujnejša živila doma. Tudi igrišče želijo dokončno urediti, ga prekriti z asfaltno prevleko, ob njem pa bi radi dobili nekaj zemlje, ki je v lasti Ere, da bi lahko uredili prostor za vrtičkarski krožek učencev osnovne šole Veljko Vlahovič. V obdobju, ki je pred nami, pa načrtujejo tudi dokončno komunalno ureditev vaškega odbora Selo.

Skratka, nalog je pred krajinjani Konovega tudi v bodoče precej, volje imajo veliko, zato so prepričani, da jih bodo izpolnili. —SV—

Ljudska tehnika Šmartno ob Paki

Tehnična kultura vsakodnevna človekova potreba

V današnji dobi je tehnična kultura nadvse pomembna. Kakršenkoli napredek na tem področju je še kako dobrodošel. Vsak, ki zna uporabljati tehniko pri delu in vsakdanjem življenju, postaja pomemben dejavnik napredka. Zanikati vrednosti tehnične kulture danes gotovo ne moremo.

Pomembno vlogo pri razvoju te dejavnosti v naši občini imajo društva tehnične kulture po krajevnih skupnostih. Med prizadevnejša na tem področju sodi Ljudska tehnika iz Šmartnega ob Paki. Zanj lahko upravičeno trdimo, da dobro opravlja svoje poslanstvo. Začetki delovanja šmarškega društva ljudske tehnike segajo 30 let nazaj. In v tem času so dosegli pomembne uspehe. Iz njihovih vrst je izšlo mnogo tehnikov in inženirjev s tega področja dela. »Tehnična kultura je postala vsakodnevna človekova potreba, tako na gospodarskem kot tudi osebnem in kulturnem razvoju. Zaradi takšnih ciljev postaja napredek na tem področju pomembna naloga mnogih družbenih, znanstvenih in strokovnih ustanov. Tega se mi zelo dobro zavedamo, zato smo v 30 letih obstoja našega društva popolnoma uspešni,« je prišel pogovor predsednik Stane Krevzel.

Ljudska tehnika iz Šmartnega ob Paki je bila ves čas svojega obstoja močno prisotna na področju tehničnega izobraževanja krajanov tega, pa tudi širšega območja. Že od vseh začetkov slovi društvo po pisanih člankih vrstah. Vanj je vključeno preko 230 krajanov. Dejavnost šmarškega društva tehnikov ne pozna meja. Znana je v Gornje savinjski, Zadrčki, Spodnje savinjski in Šaleški dolini. Društvo je v svojih sekcijah vzgojilo lepo število kadrov, ki so nadaljevali začeto delo v domačem kraju.

Danes deluje v okviru ljudske tehnike pet sekcij. Najštevilnejša je avtomoto sekcija, v katero je vključenih okoli 200 krajanov. Delo te sekcije poteka med komisijo za članstvo, šolstvo, preventivo in vzgojo v cestnem prometu ter športno. Člani komisij so dosegli pomembne uspehe na vseh tekmovanjih, kjer so nastopili. Zaradi neurjenega financiranja pa je ta dejavnost v zadnjem času začela počasi nazadovati. Popolnoma so opustili hitrostni motošport, čeprav so imeli svoj čas pet posadk, ki so dosegale dobre uvrstitve celo na

Stane Krevzel: »Tudi v prihodnje nas čaka veliko dela.«

državnih tekmovanjih. Veliko pozornosti namenja ta sekcija preventivi in vzgoji v cestnem prometu z organiziranjem raznih predavanj in testiranj.

Dokaj delovni so tudi člani fotokino sekcije. Iz skromnih začetkov so danes ustvarili že pravo bogato zakladnico, s katero ohranjajo znamenitosti svojega kraja poznejšim rodovom. V svojih vrstah imajo že prave mojstre filmske kamere in fotoamaterje. Člani te sekcije pripravljajo klubske večere, na katerih predvajajo svoje filmske dosežke ter se tako tudi izobražujejo.

Raketarsko sekcijo sestavljata dve skupini. Raketni modelarji se ukvarjajo z raketarsko modelarsko tehniko in industrijskimi raketnimi motorji. Amaterji pa samostojno izdelujejo preproste motorje in sami pripravljajo mešanico goriv. S svojimi izdelki in modeli so se udeležili že mnogih tekmovanj in razstav ter povsod poželi velik uspeh. Največjo skrb člani raketarske sekcije namenjajo izpopolnjevanju goriv in sistemom pristanka raket.

Z modelarstvom se pri Ljudski tehniki v Šmartnem ob Paki, »pečajo« že od vsega začetka. Uspehi, ki so jih dosegli so kar zavidanja vredni. Njihovi vitrini krasijo pokali in priznanja z raznih tekmovanj. Se večji razmah te dejavnosti vidijo člani med učenci osnovne šole, s

katerimi tesno sodelujejo. V svojih hotenjih so popolnoma uspešni. Sami že izdelujejo radijsko vodene modele avionov, avtomobilov in čolnov. Pa še nekaj smo pozabili povedati. Ljudska tehnika zavzema pomembno mesto na področju ljudske obrambe in družbene samozastite. Njihova dejavnost ima torej širši družbeni pomen.

To je bil le kratek opis dela posameznih sekcij. Vsi člani pa z veliko dobre volje in vztrajnostjo dosegajo velik napredek na področju tehnične kulture. Prav gotovo jim to uspeva s pomočjo urejenih delovnih prostorov, ki so jih naredili z velikim številom prostovoljnih ur. Tudi tesno sodelovanje z republiško zvezo ljudske tehnike, kjer imajo svojega predstavnika, občinsko ter z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami in društvi v kraju pripomore k doseganju hitrejšega napredka in kpih uspehov.

Težav je vedno dovolj. Z njimi se srečujejo tudi šmarški tehniki. »Naša dejavnost je zelo razvejana in obsežna, zato nam primanjkuje mentorjev. Šibka točka na področju tehnične kulture je že daljša finansiranje. Denar, ki ga dobimo od posameznih interesnih skupnosti, porabimo za nakup le najosnovnejše tehnične opreme,« je poudaril Stane Krevzel. Za svoj prispevek k razvoju tehnične kulture so člani prejeli ob praznovanju 30-letnice visoko republiško priznanje, srebrno plaketo Borisa Kidriča, tej pa se je poleg drugih priznanj in pohval pridružila še Kajuhova nagrada.

V delovnem programu za srednjeročno obdobje 1981—85 so načrtovali vrsto pomembnih in zahtevnih nalog. Še naprej bodo razvijali dejavnost že obstoječih sekcij, v svoj program pa so vnesli nove razvojne panoge, tokrat na področje energetike in inovatorstva. Ena skupina bo raziskovala področje energetskih virov v svojem okolju — njena naloga bo proučevanje vseh možnih izkoristkov pretočkov voda z miniaturnimi hidroelektrarnami. Druga skupina njihovih strokovnjakov pa bo proučevala področje inovatorstva tehničnih izboljšav ter raziskav. Del pozornosti bodo namenili še zbiranju gradiva s področja tehnične kulture, dosežkov, še posebej pa literature za svoje dejavnosti. Večji poudarek pa so v delovnem programu dali pridobivanju mladih članov.

KS Velenje — Levi breg

Doslej dobro opravili svoje delo

Viktor Šušin

V krajevni skupnosti Velenje — Levi breg živi približno 5000 krajanov. Delo te mestne skupnosti je porazdeljeno med šest izvršilnih organov, med katerimi zavzema pomembno mesto poravnavni svet.

Krajinjani Levega brega so ga ustanovili pred dvema letoma z namenom, da poskuša po prosti

presoji sprtih strani doseči poravnavo, in sicer s področja lažjih kazenskih zadev, odškodninskih zahtevkov in drugih nesoglasij. Poleg tega si člani poravnalnega sveta prizadevajo, da sprti strani oziroma krajana po neljubem dogodku živita dalje v medsebojnem spoštovanju. Na osnovi pobud delovnih organizacij naše občine, posameznikov, sodišča, postaje milice pa poskuša po predložitvi dejanskega stanja odpraviti vzroke nesoglasij. »Naš namen ni poiskati le krivca spora, ampak se trudimo, da z nasveti spremenimo strankino miselnost in ravnanje ter jo odvrčamo od takih neprijetnih postopkov. V vseh obravnavanih primerih ne gre za družbeno posebnovredna počenja, saj do spora največkrat pride trenutna nerazpoloženost in nepremišljenost, ki v takem trenutku nima večjih premoženjskih posledic,« je dejal predsednik poravnalnega sveta v KS Velenje — Levi breg Viktor Šušin.

Z delom v tem mandatnem obdobju se lahko člani poravnal-

nega sveta kar pohvalijo. Uspešno jim je razrešiti večino predloženih primerov in doseči medsebojno spoštovanje sprtih krajanov. Lani so imeli polne roke dela. Obravnavali so dvajset zadev, od tega je bilo največ primerov predloženih s strani sodišča, ki jim pošlje glede na določila kazenskega postopka predlog v predhodno obravnavo. V dveh primerih pa so se krajinjani pred vložitvijo potrebnih pravnih zahtev obrnili takoj na poravnavni svet. Člani so reševali največ sporov zaradi žalitev, lažjih telesnih poškodb, kršitev stanovanjskih pravic ter preteptov brez poškodb.

V šestih primerih so uspeli spor krajanov še pravočasno rešiti s sklenitvijo poravnave, v ostalih primerih pa niso izdali niti odločbe, saj sta sprti strani nadaljevali redni postopek pred sodiščem. »Stranke se skoraj vedno odzovejo vabilu na poravnavo, kljub temu, da jih pred sodiščem zastopajo odvetniki. Velikokrat dosežemo poravnavo obeh sprtih strani. Opazili smo,

da ne gre le za navidezno rešitev spora, ampak se udeležena dejansko sporazumeta in postanejo tovariši. Če nam uspe doseči spravo, smo zelo zadovoljni, saj smo dobro opravili svojo dolžnost. Poglobljenih nasprotij ni več, vsak krajan pa je pripravljen pomagati tudi pri raziskovanju materialne resnice. Dogodilo se je že, da sta si sprti strani prijateljsko segli v roke in tudi spoštovali odločitve poravnave. Povratnikov pri našem poravnavnem svetu ne poznamo,« je poudaril Viktor Šušin.

Uspehov torej članom poravnalnega sveta ne manjka. Toda, vedno ne gre tako gladko. Kar krepko jim belji glave reševanje spornih vprašanj razvezanih zakonov, zlasti pri urejanju stanovanjskih pravic. Pri tem pa člani poudarjajo, da bi moralo sodišče ob razvezi zakona dosledneje in bolj celovito odločati o stanovanjskih pravicah. Po razvezi še namreč vedno obstajajo čustvene vezi med zakoncem, kar se kaže v ljubosumnju, medsebojnem nagajanju

in drugih neprijetnih okoliščinah, ki pri ali slej privedejo do nevladnega medsebojnega stanja. Do nesoglasij prihaja tudi zaradi alkohola. Sprta krajana največkrat šele pri srečanju in zaslišanju priči spoznata, da resnica ni vedno samo na eni strani, temveč pripomore k takemu stanju tudi par sam. S tem pa vseh težav še ni konec.

Neustrezni kletni prostori nikakor niso primeren prostor za spravo, zlasti še takrat, kadar je potrebno za posamezen primer poleg izjav strank dobiti še izjave prič.

»Nalogo, ki jo poravnavnemu svetu nalaga družba, je dokaj zahtevna. Obravnavani primeri so zelo različni. Nujno bi se morali srečati vsaj enkrat letno vsi predsedniki poravnalnih svetov naše občine, na katerem bi se pogovorili o poenotenem delu svetov in izmenjali medsebojne izkušnje pri sklepanju poravnave ali odločanju. Trudimo se, da pri reševanju spornega primera udeležencev ne razcepljamo niti

določimo kazni. Naš cilj je, da poskušamo strankam vlti žut medsebojnega, tovariškega spoštovanja. Z obravnavanjem vsakega posameznega primera nam ni žal časa in strpnosti. Naš trud je poplačan takrat, ko zapuščata sprta krajana razpravo s pomirjenim obrazom,« je dejal Viktor Šušin. K uspešnemu delu poravnalnega sveta v tej mestni krajevni skupnosti pa pripomorejo tudi organizacije združenega dela naše občine, postaja milice in sodišče, s katerimi jih večje tesne vezi.

In kaj so zapisali člani poravnalnega sveta v delovni program za to leto? Obravnavo vseh prispelih vlog v roku enega meseca ter njihovih zaključkov v obdobju treh mesecev po prispeli vlogi.

Dvakrat na leto pa bodo obravnavali še težave posameznega področja vprašanj in predloge za njihovo najpravičnejšo rešitev. S takojšnjo obravnavo pa prihranijo krajinjani marsikatero odvečno pot pri raznih organih in ustanovah.

6. kulturni teden v Mozirju

Priznanja najzaslužnejšim

Tudi letošnji kulturni teden v mozirski občini je minil v znamenju izmenjave kulturnih dosežkov med posameznimi kraji Gornje Savinjske doline. Poleg številnih prireditev te vrste seveda ni manjkalo tudi drugih. Med njimi velja morda omeniti razstavo v mozirskem kulturnem domu, ki so jo obiskovalci poimenovali »Mozirje skozi čas«. Na njej so prikazali izključno izvirne listine, od tistih, ki pričajo o nastanku trga Mozirje pred mnogimi stoletji, pa vse do dokumentov iz NOB s katerimi se tokratna predstavitev zgodovine Mozirja zaključuje.

Privlačna in vsebinsko bogata je bila tudi zaključna slovesnost, ki so jo s svojim nastopom popestrili člani folklorne skupine France Marolt iz Ljubljane. Na

sklepni prireditvi je predsednik skupščine samoupravne kulturne skupnosti Anton Acman najzaslužnejšim kulturnim delavcem mozirske občine podelil odlikovanja in priznanja. Red dela s srebrnim vencem sta prejela **Rudi Kuhar** in **Peter Širko**, za dolgoletno delo na kulturnem področju pa sta zveza kulturnih organizacij in kulturna skupnost občine Mozirje podelili odličja z diplomami 11 ljubiteljskim delavcem. Prejeli so jih **Pavel Goličnik** iz Šmihela, **Marija Gostečnik** iz Radeunde, **Slavko in Rajka Lekše** iz Mozirja, **Viktor Es** iz Nazarij, **Vinko Krebs** in **Anton Mlačnik** iz Luč, **Ivan Gros** z Rečice, **Helena Koje** iz Mozirja, **Majda Urank** z Ljubnega in **Vika Venišnik** iz Gornjega grada.

Vzorno pripravljena in oblikovana razstava je privabila veliko obiskovalcev. J. P.

Letna konferenca GD Velenje — mesto

Zaslužijo si več pozornosti

Velenjski gasilci so se morali lani kar 38-krat odzvati na razne klice na pomoč, pa čeprav so tudi v navedenem obdobju namenili veliko pozornost preventivni dejavnosti, opravljali požarno-varnostne preglede v posameznih objektih, organizirali razna predavanja in podobno. Največ je bilo požarov na raznih gospodarskih in drugih objektih, poleg tega pa so morali gasilci posredovati kar štirikrat zaradi gozdnih požarov, večkrat pa so jih tudi klicali, ker so gorele smeti v kesonih. Čeprav je bilo številno požarnih akcij razmeroma precejšnje, pa materialna škoda vendarle ni bila tako velika. Na njeno zmanjšanje je delež gotovo prispevala dežurna služba v gasilskem domu, ki so jo lahko uvedli po ustanovitvi požarne skupnosti občine Velenje, pa tudi hitra in učinkovita akcija članov. Skupno je v teh akcijah sodelovalo 211 članov, ki so opravili nad 400 ur nepornega prostovoljnega dela.

Skratka, velenjski gasilci so bili tudi v preteklem letu vsakomur v pomoč, pa naj je bil dan ali noč, zato toliko manj razumejo, da se je konference udeležilo le nekaj vabljivih predstavnikov. Njihovo požarno območje zajema kar šest krajevnih skupnosti — Stara Velenje, Podkraj-Kavče, Levi breg, Desni breg in Šmartno — pa vendar predstavnikov KS Stara Velenje, ni bilo na konferenco.

Društvo ima 115 gasilcev, od tega 75 članov, 7 članic, 10 mladincev, 23 pionirjev in enega podpornega člana. Kljub temu pa s številom članstva še niso zadovoljni. Predvsem želijo v gasilske vrste pritegniti še več mladih. Gasilci poudarjajo, da je pogoj njihovega dobrega uspešnega dela tudi dobro sodelovanje s posameznimi delovnimi in drugimi organizacijami, ki so na njihovem požarnovarnostnem območju. Enaka ugotovitev velja tudi za krajevne skupnosti.

V preteklem letu je bilo to sodelovanje, kot so dejali na kon-

ferenci, zelo dobro z delovnimi organizacijami Gorenje, Era, Gostinstvo, Rdeča dvorana, manj pa s krajevnimi skupnostmi. Prav tako so gasilci zadovoljni s sodelovanjem z občinskimi štabom civilne zaštite, z občinsko gasilsko zvezo in samoupravno skupnostjo za varstvo pred požari občine Velenje, s sosednjimi gasilskimi društvi, uspešno pa je sodelovanje s pobratenimi gasilskim društvom iz Hrasnika.

Na njihovem požarnem območju so razni industrijski objekti, trgovski lokali, večja skladišča, stanovanjske zgradbe, bencinske črpalke, omeniti pa je treba tudi vse gostejši promet skozi mesto, kot prevoz vnetljivih tekočin. To jim narekuje, da morajo biti stalno pripravljeni in tehnično usposobljeni za hitro in učinkovito akcijo, če je to potrebno. Prav zato namenjajo veliko skrb strokovnemu izobraževanju in izpopolnjevanju članov.

V svojih vrstah imajo 54 operativnih članov; med njimi so 3 višji častniki, gasilski tehnik, 7 častnikov prve stopnje, 4 častniki, 10 nižjih častnikov nižje stopnje, 12 strojnikov in šoferjev, vsi drugi pa so gasilci prve stopnje. Svoje znanje in usposobljenost izpopolnjujejo tudi na raznih tekmovanjih. Med drugim naj omenimo, da je maja na republiškem tekmovanju v Celju njihova 1. desetica osvojila 3. mesto, 11. pa 2., za kar so vsi tekmovalci prejeli zlate tekmovalne značke. Na občinskem tekmovanju članov in članic, ki je bilo junija v Šoštanj, je prva desetica v svoji skupini osvojila 1. mesto, enako druga v skupini B. Člani so bili najboljši tudi na septembrskem tekmovanju enot civilne zaštite občine Velenje, izkazali pa so se tudi na tekmovanju ob 110-letnici gasilstva v Laškem, kjer so zmagali in za nagrado dobili 400-litrsko motorno črpalke. Za vse priprave in vaje so porabili nad 500 ur prostovoljnega dela.

Že nekaj let si velenjski gasilci prizadevajo da bi dobili sodobno razstrelno oblesto, s katero bi bili

Drago Čosič

„Vedel sem, da denar ni moj...“

Drago Čosič je učenec Rudarskega šolskega centra Velenje. V tem šolskem letu se je vpisal v 1. letnik kovinarske smeri. Zakaj smo se odločili, da vam ga predstavimo? Drago je namreč pretekli ponedeljek našel precejšnjo vsoto denarja. Toda to še ni vse. Njegova poštenost in zavest, ti dobri človeški vrline sta mu naravnost, da je najdeni denar vrnil.

Takole je pripovedoval, ko smo ga obiskali v domu učencev: »V ponedeljek zvečer sem se s prijatelji odpravil v mesto. Odsli smo v pivnico. V njej sem bil do sedaj le nekajkrat. Zadržali smo se malo dlje. Moral sem na stranišče. Tam pa sem našel denarnico, v njej pa 18.700 dinarjev, voziško dovoljenje in osebno izkaznico. Pokazal sem jo prijateljem, nato pa sem se odpravil v dom in jo dal vzgostiteljici. Ona pa me je napotila na postajo milice, kjer sem jo oddal. Dobil sem tudi nagrado v višini 15 odstotkov od najdenega zneska. Seveda sem bil zelo vesel, ker sem našel izgubljeno denarnico. Od tega je minulo že štirinajst dni, toda lastnika še vedno ne poznam. Denarja dijaki nimamo veliko, zato mi bo nagrada še kako prav prišla.«

Povprašali smo ga, če je tisti trenutek, ko je našel denarnico, pomislil, da bi znesek obdržal. »Preveč sem

Drago Čosič

bil presenečen, da bi me takšna misel vodila na kriva pota. Vedel sem, da denar ni moj, zato sem ga še isti dan odnesel na postajo milice. Vesel sem, da je denar prišel v prave roke.« je hitel pripovedovati.

Drago Čosič je prišel v Velenje pred začetkom novega šolskega leta. V našo dolino ga je pripeljal brat, ki letos že končuje rudarsko tehnično šolo. Osnovno šolo je končal v domačem kraju v Studenci pri Banja Luki.

Njegova želja je že od malih nog naprej bila delo z varilnimi aparati. Zato se je vpisal v kovinarsko smer. V Velenju mu je zelo všeč, zato je prepričan, da bo tu tudi ostal.

T. P.

Komu so v napoto prometni znaki?

Lovska družina Dreta — Nazarje

Uspešen ulov

Lovska sezona gre skoraj že h koncu. V začetku tega tedna pa smo v uredništvu prejeli zanimiv prispevek o uspešni trofeji nazarskih lovcev. Čeprav je dogodek že star, se nam kljub temu zdi dovolj zanimiv, da ga objavimo.

Tako pester lovski dan, ki ga je pripravila lovška družina Dreta—Nazarje v mesecu decembru je vredno opisati. Že tradicionalnega lovec na divje svinje so se poleg članov te lovške družine udeležili tudi lovci iz pobratenih družin, kot so Velka, Kropa, Koprivna, Topla, Peca, Rečica, Mozirje in Velenje. Lovski dan se je pričel z zbiranjem lovcev na Dobroveljskem hribu pri

gozdni koči. Ob njem je gorel velik ogenj, ki je grel lovce, medtem ko so čakali na lovovodjo. Ta je namreč obšel z nekaj fanti v lovišče. Ta dan se je zbralo ob gozdni koči kar 48 lovcev. Lovovodja je odredil prvi pregon pod kočo, trajal je le 40 minut in to v prazno. Zbrana lovška družba je nato krenila proti vrhu v veliki jasi, v kateri so bili zaradi visokega snega in pogoste podraščne močno ovirani gonjači, saj so se morali skozen prebijati celo z malimi sekirami. Po uri in pol je bil trud končno poplačan. Zaslili so se prvi streli in v nekaj minutah je obležalo sedem pujscev—ozimcev. Vzdušje je bilo seveda na višku. Skrito misel, da je bil tako krut poseg morda prevelik, je kar kmalu prekinil na novo dvignjeni trop samih odraslih svinj, ki so odšle brez strela in med katerimi se je ustvarjal že nov zarod. Stalež in stalnost svinj v lovišču se izkazuje predvsem v krmljenju.

Po prevozu plena v dolino, je sledil še zadnji pregon, ki je potekal v pravem lovskem vzdušju. Izvenela je tudi pesem, manjkalo pa tudi ni šaljivih anekdot. Za tako dobro pripravljen in uspešen ulov moramo pohvaliti lovce družine Dreta—Nazarje. Stane Mlinar

Obležalo sedem divjih prašičev

GD Šmartno ob Paki

Največ naredili na operativnem področju

Člani gasilskega društva iz Šmartnega ob Paki so se zbrali zadnji dan minulega tedna na rednem občnem zboru. Osrednja točka dnevnega reda pa je bila ocena dela v letu 1980 ob koncu pa podelili najzaslužnejšim članom številna priznanja.

Šmarški gasilci so poudarili, da je preteklo leto minilo v znamenju 9. kongresa slovenskih gasilcev, ki je bil sredi leta v Brežicah. Sprejete nove naloge in podane smernice so jim bile glavno vodilo pri delu društva. Prednje so bile postavljene nove konkretnije naloge predvsem v družbeni in civilni samozastiti ter splošnem ljudskem odporu.

V lanskem letu so gasilci Šmartnega storili največ na področju operativne dejavnosti. Njihove desetine so pridno vadile, se udeležile vseh občinskih, meddruštvenih tekmovanj in dosegle dokaj dobre rezultate. Za dan mladosti so šmarški gasilci pripravili občinsko pionirsko in mladinsko tekmovanje, na katerem so dosegli enega svojih največjih uspehov, 1. mesto pri starejših pionirjih, pri mladincih je prav tako zmagala njihova desetica, mlajši pionirji pa so bili šesti. Članice so se udeležile tekmovanja v Šoštanju in bile druge, člani pa sedmi. Dokaj dobro so se izkazali veterani, ki so bili šesti. Članice so se udeležile tekmovanja v Šoštanju

in bile druge, člani pa sedmi. Dokaj dobro so se izkazali veterani, ki so na tekmovanju v Gaberkah dosegli tretje mesto. Vitrine šmarških gasilskih desetini krasijo še mnoga druga priznanja, pohvale in pokali osvojeni na raznih meddruštvenih tekmovanjih. Največ spretnosti in znanja so v lanskem letu pokazale članice, saj so bile na tekmovanju za pokal Pohorskega bataljona druge, prve pa na tekmovanju za pokal Saleške doline. Za nastope so vse desetine pridno vadile, zato tudi uspehi niso izostali.

Lani so organizirali tekmovanje za pokal svojega kraja in ga združili s slavnostnim sprejemom nove gasilske avtočisterne. Veljala jih je 600 tisoč dinarjev. Na novo so opremlili gasilsko trojko v drugem delu Velikega vrha in tako omogočili, da bo tudi njihov najoddalnejši kraj opremljen s sodobno opremo za boj proti ognju. V sušnih mesecih pa so nekaterim krajanom dovažali vodo s cisterno. Njihovo delo je ocenilo občinska komisija in jih nagradila z najvišjim številom točk.

V tednu varstva pred požari so gasilci Šmartnega pripravili za svoje člane predavanje o preventivi, učence osnovne šole pa seznanili s tehnično opremo in načini gašenja požarov. V preteklem letu so morali gasilci kar štirikrat priskočiti na pomoč. Mnogo preglavic

jim je povzročila vodna stihija. 15. članov tega društva pa se je udeležilo vaje Veliki vrh 80.

V razpravi so člani gasilskega društva Šmartno ob Paki menili, da se je v zadnjem času še tesneje okrepilo sodelovanje s sosednjimi društvi, veliko pa je pripomoglo k tako uspešnemu delu v preteklem letu tudi povezovanje z vsemi družbenopolitičnimi organizacijami v kraju.

Na zadnjem rednem občnem zboru so sprejeli šmarški gasilci, delovni program za to leto. Vanj so zapisali redno urjenje vseh gasilskih desetini, sodelovanje na tekmovanjih, opravili bodo dvajset do trideset požarnovarnostnih preglelov. Kot že nekaj let zapored bodo tudi v tem letu organizirali tradicionalno tekmovanje za pokal Šmartnega, zgradili leseno šupo, po svojih močeh pa se bodo vključili še v akcijo Nič nas ne sme presenetiti. Precej pozornosti bodo namenili še strokovnemu usposabljanju svojih članov, saj menijo, da bodo le tako kos vsem načrtovanim nalogam. Za uspešno preprečevanje požarov pa bo potrebno izboljšati orodni voz, nakupiti več ročnih gasilskih aparatov, neka metrov cevi, osebne opreme ter penilna sredstva za gašenje lahko vnetljivih tekočin. Kot pravijo, bodo tako složni kot so in z veliko dobre volje prav gotovo uspešni.

T. P.

Tito, naš maršal

Hodil si po širnem svetu,
povsod ljubezen si dajal,
ljubezen bratstvo in edinstvo,
v naših srcih naj bi ostal.

A zdaj odšel si, od nas za vedno,
v naših srcih pa boš ostal,
ker sejal si, mi bomo želi,
drugi Tito naš maršal.

Čprav odšel si, si med nami,
mi mladina tvoja smo,
mi hočemo vse to nadaljevati,
kar bile želje tvoje so.

Marija Krznar, 6. a
OŠ Ljubno ob Savinji

Dnevnik šole v naravi

Ponedeljek, 26. januarja

Jutro je lepo oživel, ko smo z avtobusom prispeli na Slemo. Namestili smo se v Andrejevem domu. Sobe še niso bile pripravljene, zato smo se odločili, da odnesemo smuči do smučišča in jih pustimo pri neki kmetiji. Pot je bila dolga in naporna. Ko smo se vrnili v dom, smo si uredili sobe in počakali na kosilo. Po kosilu smo spet odšli na smučišče. Tovariši so nas razdelili na pet skupin in pričeli smo z vajami. Nekoliko utrjeni smo se vračali proti domu. Zvečer, ko smo imeli družabni večer, pa smo utrujenost pozabili.

Torek, 27. januarja

Že navsezgodaj smo tekali po sobah in nagajali drug drugemu. Seveda, nismo še bili utrjeni! Pri pouku smo z zanimanjem prisluhnili predavanju tovarišice o značilnostih Slemen in ura je kar prehitro minila. Odpravili smo se na smučišče in med potjo nam je veter pošeno nagajal. Na smučišču smo se mučili s teptanjem snega in z vajami in ta dan se nam je počitek v domu pošteno prilegel. Popoldan smo prisluhnili predavanju o smučeh, večer pa smo sklenili s plesom. To noč smo trdno spali.

Sreda, 28. januarja

Zjutraj nas je prebudilo lepo sončno jutro, a hkrati tudi zelo vetrovno. Na smučišču nas je pošeno zeblo, saj sončni žarki niso mogli ustaviti vetra. Ta dan je pričela delati tudi vlečnica. Popoldne nas je obiskala tovarišica ravnateljica in poslaskali smo se s torticami. Zvečer smo gledali filme našega tovariša o akrobatstvu na smučeh in o letenju z zmaji.

Četrtek, 29. januarja

Na smučišču smo se vsi trudili, da bi čim bolj delali vaje in se čim

več naučili. Seveda, jutri bo tekmovalje! Popoldne si je vsak mazal in gladil svoje smučke, da bi na tekmovalju drsele po snežni strmini kakor ladja po morski gladini. Po večerji je vsak izžrebal svojo štartno številko. Po končanem žrebanju smo gledali čarovnije, ki jih je prikazoval gospodar doma. Bilo je zelo zanimivo in ugibali smo, kako mu je vse to uspelo.

Petek, 30. januarja

Dopoldne smo se pripravljali na tekmovalje. Kmalu se je pričelo. Trma, trema. Tovariši nas je na startu spodbujal in se marsikaj pošalil, tako da smo vsaj nekoliko pozabili na strah. Najprej so smučali slabši, nato boljše smučarji. V boljši ekipi je bil med dekci prvi Rajko Knez, med deklicami pa Nataša Koštomaj. Med smučarji začetniki je bil od dekčev prvi Silvo Harnik, pri deklicah pa Tea Katič. Tako se je končalo naše tekmovalje v veselalstvu. Zvečer je bila svečana podelitev diplom in priznanj, nato pa družabni večer, katerega smo tokrat pripravili učenci. Vsaka soba je pripravila svoj program. Bilo je veliko šal, katerim smo se od srca nasmejali. Zakaj se jim tudi ne bi, ko pa je to bila zadnja noč na Slemenu.

Sobota, 31. januarja

Zjutraj smo si pripravili potovalke, nato pa odšli na sneg delat snežake. Tekmovali smo, kdo bo naredil najlepšega. Prišlo je čas našega odhoda. Po enourni zamudi je avtobus le prispel in nas odpeljal v Velenje, po katerem nam je že bilo dolgčas, čeprav smo na Slemenu preživeli veliko lepih ur.

Jerica Rihter, 5. a
in Marinka Hrnčič, 5. c.
OŠ Anton Aškerc

Velenje

Tekmovalje

Zjutraj so me prebudili sončni žarki in glasovi sošolk. Vstala sem in odhitela k zajtrku. Vsi so se veselili tekmovalja, jaz pa, kot da nisem še nikoli smučala. S strahom sem pila čaj in jedla kruh. Pozajtrkovali smo. Odšli smo v sobe in se pripravili za smučanje. Ta dan mi je bila pot do smučišča kratka. Proga je bila že pripravljena. Dobili smo štartne številke, ki smo jih prejeli večer žrebali in odšli na štartno mesto. „Dva predtekmovca, nato pa zares,“ rekel tovariš. Štartna številka 36 je že na progi. Nato številka 37, 38, 40.... in številka 41. Moja štartna

številka. Pripravila sem se. Sošolke so že navijale, jaz pa sem s tremo čakala na znak. „58, 59, smuk!“ sem slišala glas tovarišice in odpeljala. Trema je v hipu minila in srečno sem prispela na cilj. Imela sem dober čas in dosegla 3. mesto. Toda na vrsti je še drugi tek. Proga je bila še težja, vendar sem jo premagala in spet sem dobro peljala.

Želim si, da bi še kdaj tekmovala in dosegla tako dobre ali še boljše rezultate.

Marjeta Poznič, 5. c
oš Anton Aškerc

Igre na snegu

Sobota je, zadnji dan naše šole v naravi. Sonce neusmiljeno pripeka in njegovi žarki se lesketajo na snegu. Kako lepo je občudovati to prelepo snežno naravo!

Vsi smo že veseli, ker se vračamo domov, saj nam je že dolgčas po starših. Za slovo smo pripravili igre na snegu. Vsaka skupina je delala svojega snežene

ga moža. Tekmovali smo, kdo bo naredil najlepšega. V naši skupini smo se vsi zelo trudili, da bi naredili res lepega snežaka. Jerica je posodila šal in kapo. Snežak je bil zelo posrečen in drugi najlepši. Bili smo veseli našega truda.

Valerija Zagmajster, 5. c.
OŠ Anton Aškerc

Uganke

Štirje binglajo,
štirje ropotajo,
dva svetita,
eden pa zadaj pometi.

(avark)

Zakaj petelin zamiži,
ko poje?
(temap an eton anz rek)

Zavija, zavija,
pa sploh ne zavije,
z istega mesta
nesrečo nam vpije.

(aneriš)

Slavko Fludernik, 6. b
OŠ Ljubno ob Savinji

Razvoj gasilstva

V občini je mnogo društev. Najštevilnejše in najpomembnejše je gasilsko društvo tako na Ljubnem, kot v ostali dolini. Kako je sploh prišlo do društev?

Pred mnogimi leti so bile vasi še majhne in hiše iz lesa ter pokrite s slamo. Odprta ognjišča so bila vzrok številnih požarov. Če se je vžgala ena hiša, je pogorela vsa vas. Tako so začeli razmišljati o organiziranih gasilskih društvih. Začeli so zbirati denar in kupovati prvo opremo. Nakupili so tudi prve ročne brizgalne, ki so bile sicer okorne, ampak ponos vasi. Za to opremo so morali imeti posebne prostore. Tako so nastajali gasilski domovi. A, da bi vedeli kje gori, so organizirali nočne čuvaje. Ta je moral vsako uro peti, da ni zaspal. Tehnika se je razvijala, razvijala pa so se tudi gasilska društva. Stare in neokretne ročne brizgalne so zamenjale nove sodobnejše na bencinski pogon. Gasilski domovi so se večali in oprema

izpopolnjevala. Člani so bili veseli in ponosni, da so lahko gasilci. V gasilskih društvih niso smele sodelovati ženske in otroci. Tako je bilo nekoč, kaj pa danes?

V dolini je že petnajst gasilskih društev. Vsa imajo urejena gasilske domove in sodobne brizgalne z avtomobili. Opremo si iz dneva v dan izboljšujejo. Društva so dobila že nove gasilske pripomočke na prah. V svoje vrste pridobivajo nove člane, tudi pionirje. Vse bolj se uveljavljajo tudi ženske desetine. Ni potrebno imeti več čuvajev, saj na požar danes opozori sirena. Nove zamisli in odkritja pa izpopolnjujejo gasilstvo. Gasilskemu društvu je treba pomagati pri ureditvi nove opreme. Staro opremo je treba zamenjati s sodobnejšo, če hočemo, da bo gasilska organizacija kos nalogam, ki so pred njimi danes.

Vanc Varnič, 7. b
OŠ Ljubno ob Savinji

Prvič na drsalkah

Čprav so bile letošnje počitnice podaljšane, so bile zame stabilizacijske — dobresedno, ostala sem doma.

Dnevi so bili podobni drug drugemu, a vseeno sem doživela nekaj zelo zanimivega: prvič sem stopila z drsalkami na led.

Bilo je lepo zimsko dopoldne: z vršiči veselih otrok, mrazom in seveda s snegom. Zahotelo se mi je zimskih iger in s sestro Nino sva odšli k sosedovim prijateljicam Bojano iz Beograda. S seboj je vzela drsalko in odšla s mo na ledeni hribček blizu našega bloka. Ker je bilo nekaj ledu tudi pod hribom, sem se odločila, da se

bom drsala. Bojana mi je rade volje posodila svoje drsalko in mi jih pomagala zavezati. Nina me je prepričevala, da bom padla, jaz pa sem kljub temu stopila na led in se drsala. Šlo je lepo, gladko in brez padca, tako da me je celo tovarišica Žanova pohvalila: »Bravo, Iris, Bravo! Odlično drsaš!« Po hvalah sem bila zelo vesela in bila sem žalostna, ko sem morala domov.

Ker si drsalk vroče želim, mi je mamica obljubila, da mi jih bo drugo leto kupila in prepričana sem, da na obljubo, ne bo pozabila.

Iris Veržolac, 6. a
oš Anton Aškerc

Oh, ta moj bratec

Šolski dnevi prvega polletja so se počasi iztekali in vsi smo že bili željni zimskih počitnic, saj nas je snežna belina že vabila. Letos smo jih bili še posebno veseli, saj so bile podaljšane za ves teden. Zadnji dan sem vesela odšla domov, saj sem vedela, da se bom veliko smučala in odšla k sestrični na počitnice. Nihče me tudi ne bo preganjal k učenju, niti ne bo treba poslušati: „Lenka, si se naučila? Znaš dobro snov? Znaš...“ Tega sem se že naveličala. Sedaj sem vedela le to, da je pred mano tri tedne počitnic.

Neko nedeljo smo se odločili, da se gremo smučat na Areh. Z bratcem Alešem sva bila zelo vesela. Hitro sva se oblekla. Aleš je moral znesti smučarske čevlje v avto, jaz pa sem pripravila smuči in palice, da jih je očka zložil na prtljajnik. Ko smo vsak svojo nalogo opravili, smo se odpeljali. Po enourni vožnji smo prispeli na Areh. Videli smo, da obratujeta obe vlečnici. Bili smo veseli, saj smo vedeli, da se bomo ta dan lepo smučali. Iz

stopili smo iz avta in si hoteli obuti smučarske čevlje. Toda... Očka je imel le en smučarski čevlj, mamica enega, jaz enega, le Aleš je imel oba. Spogledali smo se, kako se je to zgodilo. Tedaj se je očka spomnil, žigava naloga je bila to. Pogledali smo Aleša, ki je sedel v avtu in se sladko smejal, saj je vedel, da se bo lahko le on smučal. Ko je opazil naše začudenje in hkrati jezne poglede, je zaklical: „Vi se pa ne boste smučali, ker imate samo en smučarski čevlj, jaz imam pa oba!“

Toda kaj smo hoteli. Vsedli smo se v avto in se odpeljali domov. Doma sta se stara starša začudila, ker smo se tako hitro vrnili. Z Alešem sva jim povedala, kako se je zgodilo. Nič nista rekla, le smejala sta se, saj nista mislila, da je Aleš tako navihnan.

Mislím, da se prihodnjič ne bo zgodilo kaj takega, saj je bilo Alešu preveč žal, ker se ni mogel smučati.

Alenka Meh, 6. a
oš Anton Aškerc

Naredil sem nekaj dobrega

Nekega zimskega dne sem se vračal iz šole. Snežilo je in močan veter je bil. Ker so bila tla ledena, sem enkrat celo padel. Vse me je bolelo. Tudi vstati nisem mogel takoj.

Pogledal sem malo naokrog, misleč, da mi bo kdo pomagal. Nikjer ni bilo nikogar. Ob sebi pa sem zagledal nekaj malega. Bila je drobna ptičica. Pozabil sem na bolečine in hitro vstal. Vzel sem jo v roke in tekel vso pot do doma. Ko sem prišel v kuhinjo, sem jo položil na mizo. Bila je že na pol mrtva. Oči so se mi orisile in topla solza mi je kanila na njeno drobno

telesce. V posodo sem ji nalil mlačne vode, nato pa je še nasul nekaj zrnja. Toda ves trud je bil zaman, ker je ptička poginila. Položil sem jo v škatlo in ji za hišo skopal majhen grob. Večkrat se spomnim na to drobno ptico. Ne morem je pozabiti.

Skenil sem, da bom naredil nekaj za ptice. Čez nekaj dni sem napravil ptičjo hišico. Sedaj vsako zimo prihaja veliko ptic v to hišico, saj je v njej zmeraj hrana. Ponosen sem, da sem naredil nekaj dobrega za ptice.

Matjaž Lesnik, 5. a
OŠ KD—Kajuh Šoštanj

Ta presneta pozabljivost

Ze pri štirinajstih letih me muči pozabljivost, kajti skoraj vsak dan pozabim napisati domačo nalogo. Sele, ko me doma stokrat opominjo, se končno spomnim, kaj imam za nalogo.

Ko sem hodil v prvi razred, sem bil ob tri kape, ki sem jih pozabil na avtobusni postaji.

Nekega dne mi je mama naročila, naj prinesem kruh. Zjutraj sem najprej pozabil denar, ki sem si ga nato moral sposoditi od sosedice, ki sem jo na srečo srečal v mestu. Ves vesel sem s tistim kruhom čakal avtobus. Toda, ko je pripeljal, sem se pognal kot ovca za čredo in se prerival, da bi bil čimprej na avtobusu. Ko je avtobus odpeljal, mi seveda še na misel ni padlo, da

moj kruh še vedno čaka na naslednji avtobus. Ko sem prišel domov, me je mama najprej vprašala, kje imam kruh. Nekaj časa sem se izgovarjal, vendar ni nič pomagalo. Kosil sem brez kruha. Ta kruh je najbrž končal v drugih lačnih želodcih, kajti do drugega dne me ni več počakal.

To je bil moj prvi nakup, vendar ugotavljam, da se nisem dosti popravil, saj tudi vse šolske predmete, ki se jih naučim v desetih minutah, do drugega dne pozabim. Ko sem pri tabli, pa vso krivdo zvalim na mojo pozabljivost.

Marjan Ledinek, 8. c
osnovna šola
Karel Destovnik — Kajuh

Na podlagi določil 22. čl. ZDR (Ur. list SRS 24/77.), določil pravilnika o delovnih razmerjih ter sklepa delavskega sveta z dne 10. 2. 1981 TOZD Promet

OGLAŠAMO

prosta dela oziroma naloge:

1. REFERENTA PROIZVODNIH STORITEV — 2 izvršitelja
Pogoji:

- končana srednja izobrazba strojnega tehnika ali končana poklicna šola,
- 2 leti delovnih izkušenj,
- odslužen vojaški rok,
- opravljen vojniški izpit „B“ kategorije.

2. ADMINISTRATORJA SEKTORJA KOOPERACIJE
— 1 izvršitelj

Pogoji:

- administrativna šola,
- strojepisni tečaj,
- 1 leto delovnih izkušenj.

3. VODJA EKONOMSKE PROPAGANDE — 1 izvršitelj

Pogoji:

- končana višja izobrazba ekonomske smeri ali — ekonomist,
- končana srednja izobrazba ekonomske smeri — ekonomski tehnik,
- 2 leti delovnih izkušenj na področju ekonomske propagande.

Delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas. Osební dohodek se določa v zvezi z določili pravilnika o osnovah in merilih za delitev sredstev za OD in sklada skupne porabe ter drugih osebnih prejemkov TOZD Promet. Kandidati naj pošljejo svoje vloge z ustrežno dokumentacijo na naslov: Rudarski šolski center Velenje, Prežihova št. 3, Kadrovsko socialni sektor.

Rok oglasa je do zasedenosti del oziroma nalog.
Srečno!

REK Elektrofilterski elementi

p. o., Družmirje, p. Šoštanj

Komisija za delovna razmerja

OBJAVLJA NASLEDNJA PROSTA DELA IN NALOGE

1. ELEKTRIČARSKA DELA (za vzdrževanje elektro naprav, strojev in instalacij)

Pogoji: KV električar, 3 leta delovnih izkušenj;
40 dni poskusnega dela;
delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas.

2. KLJUČAVNIČAR — VARILEC

Pogoji: KV ključavničar z atestom varilec, 3 leta delovnih izkušenj;
40 dni poskusnega dela;
delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas.

3. NK DELAVCI (2 ženski, 1 moški)

Pogoji: NK delavec, 30 dni poskusnega dela;
delovno razmerje se sklepa za določen čas.

4. OBRAČUNAVANJE IN FAKTURIRANJE

Pogoji: srednja izobrazba, 1 leto delovnih izkušenj;
40 dni poskusnega dela;
delovno razmerje se sklepa za nedoločen čas.

Kandidati naj vložijo pisne prošnje z dokazili v roku 15 dni od objave na naslov REK — DO „EFE“ Šoštanj, Komisiji za delovna razmerja, 63325 ŠOŠTANJ, Družmirje 20.

O izbiri bomo vse prijavljene obvestili v roku 30 dni po preteku objave.

VABILO K SODELOVANJU

Morda bi vas veselilo delo, ki ni enolično in prinaša vedno kaj novega?

Če imate **višjo ali srednjo izobrazbo ustrezne smeri — ekonomist ali ekonomskega tehnik** — in **dvoletne delovne izkušnje na področju ekonomske propagande**, če ste **ustvarjalni** in imate **organizacijske sposobnosti**, ki bi jih lahko s pridom uveljavili na delih in nalogah

VODENJE EKONOMSKE PROPAGANDE,

potem razmislite o naši ponudbi.

Izbranimu kandidatu nudimo za opravljeno delo stimulative osebne dohodka in vso pomoč pri delu, še zlasti med trimesečnim poskusnim delom.

Odločite se in pošljite svoje prijave z dokazili o izpolnjevanju pogojev in opisom dosedanjega dela kadrovsko-socialnemu sektorju Rudarskega šolskega centra Velenje, Prežihova št. 3, najpozneje 15 dni po objavi.

Srečno!

Koledar

Petek, 20. februar — Leon
Sobota, 21. februar — Irena
Nedelja, 22. februar — Marjeta
Ponedeljek, 23. februar —
Marta
Torek, 24. februar — Matija
Sreda, 25. februar — Sergij
Četrtek, 26. februar — Andrej

Mali oglasi

KUPIM glavo motorja diesel
616, letnik 1977. FRANC FAJ-
DIGA, Skorno 63, Šoštanj.

ZAMENJAM enosobno novo
stanovanje v Celju, za garsonjero
v Velenju. Naslov v uredništvu.

ZAMENJAM trosobno stano-
vanje z garažo v enem od be-
ograjskih naselij, za odgovarjajo-
če brez garaže v Velenju. Ponudbe
na naslov Nada Gorčan, Tomšič-
eva 8, Velenje.

PRODAM kombiniran otroški
voziček. Tel. 850-865, od 19. ure
dalje.

ODDAM V NAJEM avtokle-
parsko delavnico. Naslov v ured-
ništvu.

KUPIM rabljen motor VW
1200 ali 1300. Tel. (063) 830-096.

ISČEM NATAKARICO, lah-
ko vajenka. Stanovanje in hrana,
plača po dogovoru. Gostilna Er-
menc, Ljubno, tel. (063) 840-043.

PRODAM 126 P, letnik 76.
Hudomal, Ravne 181, ŠOŠTANJ,
telefon (063) 881-390.

Dežurstva

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVENI
POSTAJI ŠOŠTANJ

20. 2.—22. 2. dr. Pirtovšek
23. 2.—24. 2. dr. Menih
25. 2.—26. 2. dr. Stupar

ZOBOZDRAVNIKI V
ZDRAVSTVENEM DOMU VE-
LENJE

21. 2.—22. 2. dr. Herbert Košič,
Prešernova 9/b, Velenje

VETERINARJI V VETE-
RINARSKI POSTAJI VELENJE

20. 2.—26. 2. Ivo Zagožen,
dipl., Velenje, Vrnjačka Banja 7,
telefon 852-381

ZDRAVNIKI V ZDRAVSTVE-
NEM DOMU VELENJE

20. 2. dr. Natek (dnevni), dr.
Kopitar (nočni)

21. 2. — 22. 2. dr. Hribar (de-
žurni), dr. Zupančič (pom. de-
žurni)

23. 2. dr. Kralj (dnevni), dr.
Žuber (nočni)

24. 2. dr. Pustovrh (dnevni), dr.
Popović (nočni)

25. 2. dr. Lešnik (dnevni), dr.
Prenc (nočni)

26. 2. dr. Hribar (dnevni), dr.
Grošelj (nočni)

Prireditve

Kulturni center

Ivan Napotnik Velenje

Dravi ob 19. uri bo v knjižnici
Kulturnega centra »Ivan Napo-
tnik« Velenje recital poezije
srbske pesnice in pisateljice De-
sanke Maksimović, ki so ga pri-
pravili učenci Osnovne šole »An-
ton Aškerc« Velenje. Na tem za-
nimivem večeru se bo predstavila
tudi avtorica.

Dravi ob 19. uri bo v domu
kulture Velenje gledališka pred-

stava Amaterskega gledališča iz
Velenja: »Pasje srce.«

V petek, 27. februarja 1981 ob
19.30 uri bo v domu kulture Ve-
lenje koncert Ženskega pevskega
zbor iz Szegeđa (Madžarska), ki
ga vodi dr. Mihaljka Gyrgy.

Gibanje prebivalstva

MATIČNI URAD VELENJE

POROKE:

Ivan Zupanc, roj. 1954, dipl.
kmet, inženir iz Novega Sada in
Darka LORBEK, roj. 1950, eko-
nomist iz Velenja

SMRTI:

Vera BOŽIČ, gospodinja iz
Velenja, Šaleška 19, stara 24 let;
Franciška FRISKOVEC, upoko-
jenka iz Velenja, Tomšičeva 8,
stara 91 let; Davorin MAZI,
uslužbenec iz Velenja, Kidričeva
3, star 63 let.

Kino

REDNI KINO VELENJE

20. 2. — petek ob 17.30 in 20. uri
BEN HUR — ameriški
zgodovinski spektakl; režija: Willi-
am Wyler; v glavnih vlogah: Char-
lton Heston, Jack Hawkins

21. 2. — sobota ob 17.30 in 20.
uri BEN HUR — ameriški zgo-
dovinski spektakl

22. 2. — nedelja ob 16. uri
OTROŠKA MATINEJA — MO-
DRA PTICA — ameriška pravljica

22. 2. — nedelja ob 17.30 in 20.
uri BEN HUR — ameriški zgo-
dovinski spektakl

23. 2. — ponedeljek ob 18. in 20.
uri SKRIVNOST ŠVICARSKE
BANKE — ameriška kriminalka;
režija: Jack Arnold; v glavnih vlo-
gah: David Jansen, Senta Berger

24. 2. — torek ob 18. in 20. uri
SKRIVNOST ŠVICARSKE BAN-
KE — ameriška kriminalka

25. 2. — sreda ob 18. i 20. uri
HOOPER SUPERKASKADER —
ameriški akcijski; režija: Hal
Needham; v glavnih vlogah: Burt
Reynolds, Jan-Michael Vincent

26. 2. — četrtek ob 18. in 20. uri
HOOPER SUPERKASKADER —
ameriški akcijski

KINO DOM KULTURE VELE-
NJE

22. 2. — nedelja ob 10. uri
OTROŠKA MATINEJA — MO-
DRA PTICA — ameriška pravljica

23. 2. — ponedeljek ob 20. uri
FILMSKO GLEDALIŠČE — TEK
JE MOJE ŽIVLJENJE — kanad-
ska športna melodrama

26. 2. — četrtek ob 20. uri RIBE
MORILKE — ameriški avanturi-
stični; režija: Anthony M. Dawson;
v glavnih vlogah: Lee Majors,
Karen Black

KINO ŠOŠTANJ

21. 2. — sobota ob 15.30 uri
OTROŠKA MATINEJA — MO-
DRA PTICA — ameriška
pravljica

Obvestilo

Zaradi pritožb občanov, da je filmski spored, objavljen v
Našem času, drugačen od dejanskega programa v naših kinema-
tografih sporočamo, da prihaja do sprememb zaradi zamud pri
dobavih filmov.

Od 1. marca naprej bomo objavljali spored naših kinemato-
grafov v oddajah Radia Velenje in vas tako sproti obveščali o
sporedu.

Kino Velenje

SPOMIN

Minilo je eno leto, od kar nas je za vedno zapustil naš dragi mož, oče, dedek,
brat in stric

Ivan Lenart

železničar v pokoju

Pogrešamo te! Mnogo prerano si nas zapustil. Ostala je žalost in praznina, vendar spomin na tebe,
ne bo nikoli ugasnil.

V tih žalosti vsi njegovi.

ZAHVALA

Ob globoki praznini, ki jo je zapustila za seboj naša draga mama, babica,
sestra in teta

Joža Bučar

se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, znancem in sosedom, ki so jo pospremili na njeni
zadnji poti, ji darovali vence in cvetje ter nam izrekli ustna in pisna sožalja.
Zahvaljujemo se tov. Gorograncu za poslovilne besede, pevskemu zboru upokojencev, družini
Pogladič, sosedom iz Tomšičeve in Efenkove ulice, našim sodelavcem DSSS REK in Elektronike
TGO Gorenje.

Vsem še enkrat iskrena hvala!

Velenje, 10. 2. 1981

VSJ NJENI!

ZAHVALA

Ob izgubi dragega moža, očeta in dedka

Staneta Režena

se iskreno zahvaljujemo vsem organizatorjem-udeležencem, govornikom, godbi, pevcem,
znancem, prijateljem, sosedom za nepričakovano lepo njegovo zadnje slovo. Hvala za vence,
cvetje, prapore, obiskovanje med boleznijo, izražena osebnostna in pismena sožalja.
Posebna hvala medicinski sestri Slavki Omerza za dveletno humano požrtvovalnost, pomoč in za
lajšanje njegovega trpljenja ter dr. Lazarju iz ZD Šoštanj za lajšanje bolečine do zadnjega na
domu.

Žalujoči vsi njegovi.

ZAHVALA

Po dolgoletni in težki bolezni je v 69. letu starosti umrl naš dragi mož, oče,
stari oče, pradedek in brat

Anton Vrzelač

Iskreno se zahvaljujemo vsem, ki ste sočustvovali z nami, darovali cvetje in ga v tako velikem
številu pospremili na zadnji poti.

Posebej hvala primariju dr. Roglju, dr. Suhendri in vsem osebju bolnišnice Topolišica za skrbno
nego, enako hvala dr. Kolšku iz Velenja.

Zahvaljujemo se DO REK, Glasbeni šoli, ERI, rudarski godbi, duhovščini, pevcem, govornikom,
sosedom in prijateljem.

Žalujoči: žena Anka, sinova Pavel in Franc z družinama, hči Anka z družino, sestre in ostalo
sorodstvo

Delovna organizacija Dom za varstvo odraslih Velenje sporoča, da je umrla za
posledicami prometne nesreče

Zlata Jurič

Od naše sodelavke smo se poslovili v torek, 17. februarja 1981 na pokopališču
Podkraj.

Delavci in oskrbovanci
Doma za varstvo odraslih Velenje

Spominska plošča Franu Tratniku

„Bil je plemenit mož“

Med prireditve ob letošnjem kulturnem tednu v občini Mozirje je sodilo tudi odkritje spominske plošče slikarju Franu Tratniku na njegovi rojstni hiši v Potoku. Priloženost slovesnosti so se udeležili številni krajanji in gostje, program pa so pripravili mladi recitatorji iz Nazarij, pevci iz Bočne in pevke iz Gornjega grada. O slikarjevem življenju in njegovem delu je zbranim spregovoril predsednik sveta krajevnega združenja Nazarij Jože Urank, ploščo pa je odkril najstarejši njegovih nečakov in najstarejši krajan obnem Franc Flere.

Tudi spregovoril je o svojem stricu in prijatelju. Med drugim je dejal: „Se preden sem zvedel za čast, da bom tem plemenitemu sinu našega naroda prav jaz odkril spominsko ploščo, sem v sebi čutil dolžnost, da kot najstarejši med njegovimi nečakinjami in nečaki, spregovorim nekaj besed. Veliko je biserov iz njegovega življenja, ki večini niso poznani, jaz pa sem jih imel priliko doživeti in se ogrevati z njimi. Dovolite nekaj primerov:

Se kot kratkohalačnik sem bil njegov prevoznik, kočijaš, ko se je vračal z dopustov. Kadar je odhajal od doma, ni jokal, a vendar se je tu in tam obrisal pod oči. Vse domače je močno ljubil, največ pa je govoril o svoji materi. Le en šaljiv primer: Ob nekem odhodu od doma sva se pripeljala do Soteske pa mi je dejal: „Franc pogledaj, če se

ne vidi več domov, da mati ne bodo videli, ko bova odprla vrečko s popotnico.“ Zelo rad je imel domače klobase in razumljivo je, da so najprej padle iz vrečke. Takoj je materi vrgel poljub.

Veliko je govoril tudi o slepi Mici, ki je bila varuška več rodovom in tudi njemu. Ko je umrla je bila stara 110 let, le krstnega lista ni imela. Se danes jo v spominu vidim, kako je sedela tamle na vrtu, pred njo pa s paleto v rokah stric Franc. Med najinimi vožnjami ni pozabil govoriti o potrebi razvijanja kulturne in prosvetne dejavnosti v našem kraju in tudi te njegove želje niso bile brez uspeha. Nikoli ne bom pozabil tudi tega, kako me je vodil po dvorani sindikalnega doma v Ljubljani in mi razkazoval svoje slike, slepce, berače, begunce. Njegovo delo in življenje pa mi najbolj poveljuje naslednje: v času Koroške vladavine je bil poklican v Beograd. Tam naj bi se udeležil neke seje in na njej naj bi za nagrado sprejel večjo vsoto denarja. Seje se je udeležil, denarja pa ni sprejel rekoč: „vašega denarja za moja dela ne sprejemam“. Na račun tega se je potem sestal s svojimi stanovskimi tovariši, zamudil prvi, pa drugi vlak in se kasneje brez denarja v žepu vrnil do Rajhenburga. Tako plemenitih in značajnih mož dases najbrž ni več veliko. Hvala vsem, ki ste se prišli pokloniti njegovemu spominu.“

J. P.

Rekordna udeležba

V soboto, 14. februarja so se na Kopah srečali delavci in delavice velenjskega dela sozda Gorenje na prvenstvu v veslalomu. Kar 393 udeležencev je bilo zbranih na štartu, ki je bil za ženski skupini na vrhu Male Kope, za moške skupine pa na progi Kašivnik. Smučarski klub Slovenj Gradec, ki je pripravil tekmovanje za moške, je tepo izpeljal okrog 800 m dolgo progo. Ženske pa so svoje znanje, ki so si ga zvečine pridobile na številnih smučarskih tečajih, prikazale na krajši in položnejši progi.

Vzdušje pred tekmovanjem je bilo prav tekmovalno. Najbolj so mazali „dilece“ z najrazličnejšimi mažami, drugi spet so opazovali progo in razmišljali, kako zvoziti brez padca. Toda ob koncu so bili vsi zadovoljni. Tisti, ki so bili zelo dobri, pa tudi tisti, ki so tekoče pripeljali do cilja. Moramo pa dodati, da je bila proga primerna in kljub množici tekmovalcev dobro pripravljena ter tudi vzdržala je do zadnjega tekmovalca.

Doseženi so bili dobri rezultati in na prvih mestih je tudi nekaj presenečenj. Čeprav je večina tekmovalcev prišla le zaradi sodelovanja, zaradi prijateljskega merjenja moči...

Rezultati:

Ženske nad 40 let (27 tekmovalk):
1. Tatjana Sušnik (Servis) 32,70, 2. Sonja Brenk (Servis) 33,00, 3. Irena Klosternik (DSSS) 33,36, 4. Jelka Selič (Servis) 34,50, 5. Majda Fijavž (Promet) 34,58 itd.

Ženske do 30 let (37 tekmovalk):
1. Franja Knez (Tehnološki) 27,19, 2. Irma Cestnik (Orodjarna) 29,72, 3. Marija Čepelj (GPS) 30,49, 4. Marija Kovač (DSSS) 31,77, 5. Karmen Bajec (DSSS) 32,05 itd.

Moški nad 40 let (25 tekmovalcev):
1. Jure Veršec (Pohišivo) 51,97, 2. Tone Mirnik (Elektronika) 61,46, 3. Franc Kompare (Pohišivo) 63,49, 4. Jože Skornšek (SServis) 63,62, 5. Bogo Anderlič (Vzdrževanje) 65,22 itd.

Moški do 30 let (116 tekmovalcev):
1. Drago Drev (RKS) 48,72, 2. Marko Podkrižnik (Elektronika) 50,11, 3. Teobald Zorko (Vzdrževanje) 51,16, 4. Tone Ravnjak (DSSS) 51,29, 5. Vinko Žagavec (Kontrola) 52,29 itd.

Moški do 30 let (188 tekmovalcev):
1. Dare Ribnikar (Servis Kranj) 52,25, 2. Zvone Es (Kontrola) 52,53, 4. Tone Blagotinšek (Elektronika) 52,58, 5. Drago Krenker (Elektronika) 52,68 itd.
Hinko Jerčič

V nedeljo z Avstriji

Preteklo nedeljo so se nogometaši Rudarja vrnili s 14-dnevnih priprav v Piranu, kjer so med drugim odigrali tudi sedem prijateljskih tekem. Do začetka prvenstva bodo trenirali v Velenju in po besedah trenerja Krivošaja odigrali še štiri do pet prijateljskih srečanj. Že v nedeljo ob 15.30 bodo v goste sprejeli avstrijsko moštvo AC Gallus iz Wolfsberga, pri katerem med drugim igra tudi bivši Rudarjev igralec Hohnjec. Tekma se bo pričela ob 15.30, bo pa na igrišču ob jezeru ali pa v Soštanju, odvisno od snežnih razmer.

Pušnik republiški prvak

V Zireh je bilo preteklo nedeljo republiško prvenstvo v skokih starejših siscibane na 20 m skakalnici. Prvo mesto je zasluženo osvojil Velenjačan Pušnik z 213 točkami (21,5 m in 21,5). Tudi drugi velenjski skakalec so se dobro uvrstili, saj je bil Tamše četrti (199,5 (20,5 19,5), Muršec osmi 193 (19,5 19), 25. Zajc, 33. Hercogin, 42. Dolar. Nastopilo je 76 skakalcev.

Na 35-metrski skakalnici v Kranju pa je bilo republiško prvenstvo za mlajše pionirje. Med 74 skakalci je bil taktar Pušnik osmi, 10. Golob, 17. Centrih in 19. Tamše.

Novi sodniki

Karate klub Velenje posveča veliko pozornosti tudi vzgoji sodniškega kadra, saj imajo v svojih vrstah že tri republiške sodnike. Pred kratkim pa je Karate klub iz Mislinja organiziral tečaj za klubske in regijske sodnike. Karateisti iz Velenja so pridobili šest regijskih in tri klubske sodnike, kar bo v veliko pomoč pri izvajanju klubskih in regijskih tekmovanj.

Novi sodniki bodo morali opraviti še tečaj iz prve pomoči, ki ga bodo organizirali s pomočjo Rdečega križa, vsako leto pa se morajo izpolnjevati in obiskovati tečaje, saj drugače ne smejo soditi na nobenih tekmovanjih.

J. P.

Bazeni Velenje

Vendarle denar?

V pretekli številki smo pisali, da bo Gostinstvo Velenje konec tega meseca zaprlo velenjski zimski bazen oziroma sploh bazene zaradi neresenega financiranja. V preteklem letu je pri poslovanju bazenov nastala izguba v višini 470 tisoč dinarjev. Sedaj pa kaže, da se bomo v bazenih vendarle še kopali.

Člani izvršnega odbora občinske telesnokulturne skupnosti so na seji pretekli teden predlagali (o tem bodo odločali še delegati na skupščini 24. februarja), da bi telesnokulturna skupnost za pokritje te izgube namenila Gostinstvu 320 tisoč dinarjev iz presežnih sredstev, ki znašajo za leto 1980 v tej skupnosti

milijon 80 tisoč dinarjev, preostali del presežnih sredstev pa naj bi namenili za obnovo dotrajanih bazenov. Seveda bodo predhodno odločitev o presežnih sredstvih sprejeli delavci v združenem delu. Poleg tega bo tudi Gostinstvo za kritje izgube namenilo 150 tisoč dinarjev.

K temu naj dodamo še to: ne sme nam biti vseeno ali je v bazenih kaj kopalcev ali ne, kajti organizirana akcija „naučimo se plavati“ je v drugi polovici preteklega leta — kot smo slišali na seji — precej prispevala, da izguba v bazenih ni še višja.

-SV-

Atletika

Pet odličij

V Celju je bilo zadnjo soboto in nedeljo slovensko prvenstvo v pokritih prostorih v tekih na 60 in 60 m z ovirami ter v skoku v daljino.

Velenjski atleti so bili tudi tokrat uspešni, saj so osvojili pet odličij in zasedli 4. mesto med slovenskimi atletskimi klubi.

Pri mladinkah je v teku na 60 m bila Jasmina Majhen druga, Mateja Oblišar pa šesta. Jana Pečovnik je osvojila v teku na 60 m z ovirami drugo mesto, Nataša Krenker pa deveto.

Pri mlajših mladincih je Vojko Krajnc v teku na 60 m z ovirami dosegel četrti čas, v skoku v daljino pa je bil tretji. Igor Kolenc pa je skočil

577 cm in pristal na šestem mestu.

Med starejšimi mladinci je bil Oto Fijavž v teku na 60 m z ovirami tretji, Ivica Pungartnik pa peti.

V konkurenci starejših mladink je v teku na 60 m z ovirami nastopila Klavdija Jug in se s časom 9.40 uvrstila na prvo mesto.

Uspešni na tujem

Mednarodnega dvoranskega mitinga v Jabloncu na Češkoslovaškem, bil je zadnji dan prejšnjega meseca, so se udeležili tudi slovenski predstavniki, ki so jih zastopali velenjski atleti.

Tomo Popetru je bil v teku na 1500 m peti z rezultatom 3.55.06, Oto Fijavž je 60 m z ovirami pretekel v 9.43 sekundah. Pečovnikova je v preskočila v višino 170 cm in bila peta. V hoji na 10 km je bil Bogdan Makovešek z rezultatom 47.14,56 četrti.

Osnovne šole

Zaskrbnjujoče zdravstveno stanje

Telesno vzgojna dejavnost v športnih društvih Šaleške doline je zelo razgibana. V tem šolskem letu je vključenih v različne sekcije društev 4.454 učencev osnovnih šol in 1795 dijakov srednjih šol. Ob vsem tem pa je zaskrbnjujoče zdravstveno stanje šolarjev. Podrobna analiza oziroma pregled zdravstvenih kartonov za vsakega posameznika v prvih, tretjih, petih in sedmih razredih — upoštevali so samo pridobljene okvare (telesna drža, ukrivljenost hrbtenice, prsni koš, stopala, srce), je pokazala, da bodo morali v prihodnje na šolah, pa verjetno še kje, temu vprašanju namenjati veliko več pozornosti kot doslej.

Na osnovni šoli Anton Aškerc so pregledali 443 otrok in kar 200 ali 45,1 odstotkov jih ima eno ali več okvar. Še poraznejše je stanje na osnovni šoli Gustav Šilih, saj ima od pregledanih 442 otrok kar 223 učencev (50,4 odstotkov) eno ali več okvar, ni boljše ni na osnovni šoli Miha Pintar-Toledo. Od 416 pregledanih učencev jih ima 219 eno in več okvar ali 52,6 odstotkov; od 317 šolarjev osnovne šole Veljko Vlahovič jih ima 107 (33,7 odstotkov) eno ali več okvar.

Ti podatki so resnično zaskrbnjujoči, zato je pričakovati,

da ne bo ostalo le pri ugotovitvi, ampak da bodo odgovorni storili vse, verjetno smo to dolžni in moramo, da se takšno stanje občno izboli. Ne smemo pozabiti, da bodo ti otroci kmalu zrasi, da se bodo enakopravno vključili v splošno ljudsko obrambo, da fante čaka še služenje vojaškega roka in ne nazadnje, da je pred njimi še celo življenje dela oziroma opravljanje poklica.

Prav zaradi teh ugotovljenih dejstev je občinska telesnokulturna skupnost zadala nalogo, da kar največ otrok vključi v tekmovanje in druge izven športne dejavnosti. Tako so v tem šolskem letu že izvedli tekmovanje v atletiki, kjer je sodelovalo 455 učencev, krosu 300, turnir v nogometu (130), turnir v košarki (180), turnir v košarki za srednje šole (96), alpske šole smučanja se je udeležilo 146 učencev nižjih razredov osnovnih šol, plavalni tečaj obiskuje 300 otrok iz vrtcev. V teku je plavalni tečaj za otroke iz vrtcev, pa tudi za otroke iz osnovnih šol. Več bo treba narediti tudi na področju sodelovanja s Savinjsko-šaleškim zdravstvenim domom. Opravljeni so bili že prvi pogovori za športno ambulanto, na nižji stopnji osnovnih šol pa naj bi zaposlili telesnokulturne delavce.

Po poti Štirinajste

Še bomo prišli

Pohodna enota je bila kaj pisano sestavljena. Ne le po krajih od koder so prišli, tudi sicer. Nekateri so bili stari pohodniki, vzdržljivi in vsega vajeni, drugi spet novinci, ki jim jo je novi sneg še posebej zagodel. Žuljev tudi ni manjkalo in kančka nezadovoljstva v posameznih trenutkih tudi ne. Vseeno pa velja, da bo bili na koncu vsi zadovoljni in so zadržili, da se prihodnje leto spet snidejo. Priluh-nimo nekaterim.

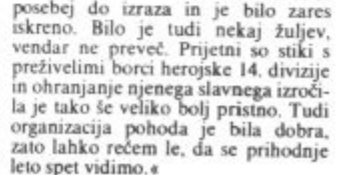
SLAVKO KOČAR, Trbovlje:

„Letos sem se pohoda udeležil drugič in moram kar takoj povedati, da je bila pot tokrat veliko težja, kot prvič. Pot je bila sicer enaka kot prejšnja leta, obilica snega pa nam jo je kar pošteno zagodla. Stari pohodniki pravzaprav nismo imeli večjih težav, novincem pa je le bilo nekoliko težje. Kakorkoli že, prihodnje leto pridemo spet. Organizacija pohoda je bila tokrat odlična in mladi smo tako doli še lepši prispevek k obujanju in ohranjanju revolucionarnega izročila.“

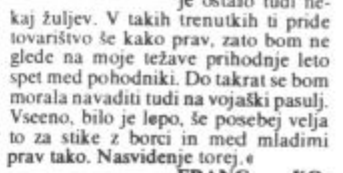
MATJAŽ CUKJATI, Zagorje:

„Na pohodu sem že tretjič in sem prepričan, da je bila pot tokrat zaradi visokega snega doslej najtežja. V takih razmerah je prišlo naše tovarništvo še posebej do izraza in je bilo zares iskreno. Bilo je tudi nekaj žuljev, vendar ne preveč. Prijetno so stiki s preživeliimi borci herojske 14. divizije in ohranjanje njenega slavnega izročila je tako še veliko bolj pristno. Tudi organizacija pohoda je bila dobra, zato lahko rečem le, da se prihodnje leto spet vidimo.“

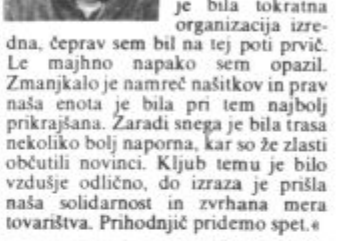
VOJKA ČEPERJ, Hrastnik:

„Na pohodu sem prvič in moram reči, da je bil presneto naporen. Zlasti težko mi je bilo na poti proti Smrekovcu in za spomin mi je ostalo tudi nekaj žuljev. V takih trenutkih ti pride tovarništvo še kako prav, zato bom ne glede na moje težave prihodnje leto spet med pohodniki. Do takrat se bom morala navaditi tudi na vojaški pasulj. Vseeno, bilo je lepo, še posebej velja to za stike s borci in med mladimi prav tako. Nasvidenje torej.“

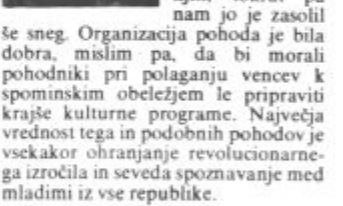
FRANC KOLEN, Ljubljana:

Center: Sem star pohodnik, saj se že desetletje udeležujem pohodov širom po naši domovini. Prav zato lahko rečem, da je bila tokratna organizacija izredna, čeprav sem bil na tej poti prvič. Le majhno napako sem opazil. Zmanjkalo je namreč našitkov in prav naša enota je bila pri tem najbolj prikrajšana. Zaradi snega je bila trasa nekoliko bolj naporna, kar so že zlasti občutili novinci. Kljub temu je bilo vzdušje odlično, do izraza je prišla naša solidarnost in zvrhana mera tovarništva. Prihodnjič pridemo spet.“

BOJAN MIKEK, Mozirje:

„Na pohodu sem sicer drugič, vendar prvič na četrti etapi. Moram reči, da je ta znatno težja in zahtevnejša od prejšnjih, tokrat pa nam jo je zasolil še sneg. Organizacija pohoda je bila dobra, mislim pa, da bi morali pohodniki pri polaganju vencev k spominskim obeležjem le pripraviti krajše kulturne programe. Največja vrednost tega in podobnih pohodov je vsekakor ohranjanje revolucionarnega izročila in seveda spoznavanje med mladimi iz vse republike.“

BRANKO JOSIP DEFAR, za vse pohodnike priljubljeni STRICEK:

„Vedno in povsod sem z mladimi. Lahko mi plačate najlepši hotel v najlepšem kraju na svetu, pa tega ne bom zamenjal za pohod. Udeležil sem se vseh pohodov po poteh 14. divizije, katere borec sem bil, tokrat pa sem drugič prehodil celotno pot od Sedlarjevega do Ljubnega. Srečen sem med mladimi, veseli, ko jih gledam kako hodijo, kako korajžni in neugnani so. Morda je prav slednje njihova edina napaka, če to sploh je. Mladi niso tako slabi, kot radi večekrat poudarjamo, tudi s tem pohodom to dokazujejo. Čeprav je to »le« spominski pohod mladi na njem veliko pridobijo, saj vendarle ni sprehod. Letošnja pot je to brez dvoma dokazala. Zato sem prepričan, da mladi ne bi omahovali, če bi kdaj šlo zares, da bi bili tudi med njimi junaki.“

O slikarjevem življenju in delu je spregovoril Jože Urank

Pred pustovanjem v Mozirju

Pust zvest izročilu

Mozirski Pust se bo zvest svojemu stoletnemu izročilu v vsem svojem sijaju predstavil tudi letos. Spored prireditev je seveda običajen, o njegovi vsebinski pestrosti pa, letos še posebej, ne kaže dvomiti. V soboto, zadnjega v tem mesecu, bo v domu TVD Partizana maskarada, v nedeljo dopoldne pa bodo svojo domiselnost pri oblikovanju mask prikazali še otroci.

Njegovo veličanstvo Pust se bo krajanom Mozirja predstavil v ponedeljek popoldne, ko je na vrsti »ofiranje«. S svojimi številnimi spremljevalci bo Pust krenil od hiše do hiše z voščili in željami. V torek ob 5. uri zjutraj je na vrsti budnica po Mozirju, ki ji bo sledilo iskanje Pustovega pokrovitelja. Po opravljenem iskanju bo Pust prevzel v svoje roke še občinsko oblast in se nato napotil na obiske po delovnih organizacijah v Mozirju in Nazarijah.

V kolikor si bo uspel pridobiti ustrezno dovoljenje, bo Pust v

torek ob 15. uri na mozirskem trgu pripravil velik karneval in s svojimi rešitvami in predlogi ukrepov obiskovalce opozoril na nekatere pomanjkljivosti. Temeljni kamen za novo veleblagovnico tudi po nekaj letih še ni pozabljen, tudi načrti za nov hotel v Mozirju so znova prišli na plan, zadruga še vedno potrebuje obilo pomoči in bo zato prejela večnamenski stroj, pa še bi lahko naštevali.

V torek zvečer bo v domu TVD Partizana veliko pustno rajanje, na katerem bo Pust tudi svečano preminil. Njegovi zvesti spremljevalci ga bodo na oder položili v sredo dopoldne in ga oblekli v cestarja. Takšna je želja (potreba) prebivalcev Mozirja. Ob 15. uri bo slavnostni pogreb z zapuščinsko razpravo, ki ga bodo poposttrili še godbeniki in mozirski konjeniki. Program torej, ki obeta in si ga bo veljalo ogledati.

J. P.

Kajuhov pokal

V občini Velenje bodo te dni začeli tekmovanje za Kajuhov pokal. Namizno teniški klub Tempo Pesje in komisija za šport pri občinski konferenci ZSMS Velenje bosta organizirala v nedeljo, 22. februarja v Pesju v prostorih tamkajšnje telovadnice tekmovanje za osnovne šole v namiznem tenisu. Za predstavnike osnovnih in srednjih šol ter OZD bo pričetek tekmovanja ob 9. uri, za mlade iz krajevnih skupnosti pa ob 10.30. Tudi letos bodo pri tem tekmovanju upoštevali množičnost.

Dogovor o nadaljnjem delu

V nedeljo, 22. februarja ob 9.30 uri se bodo v domu kulture v Soštanju zbrali invalidi na redno letno konferenco. Na njej bodo poročali o raznovrstnem in nadvse plodnem delovanju v preteklem letu. Hkrati pa bodo pripravili tudi bogat program in nove naloge za letošnje leto. Omeniti velja, da je društvo izredno aktivno tako pri pravni kakor tudi socialni pomoči svojim članom ter organizaciji številnih izletov, s katerimi jim omogočajo na cenen način spoznati kulturno zgodovinske zanimivosti ožje in širše domovine. Še zlasti je

priljubljen že tradicionalni vsakoletni izlet v mesecu juniju s sončnim vlakom v Rogaško Slatino in Atomске toplíce. Sicer pa je v društvu tudi zelo razvejana športna dejavnost in rekreacija. Še posebej so aktivni strelci, ki dosegajo na številnih lokalnih in tudi republiških tekmovanjih zavidljive uspehe in rezultate.

Društvo invalidov občine Velenje si zelo prizadeva, da bi se vanj vključili vsi invalidi, da bi tako dobili pregled in popis vseh invalidov še zlasti zato, ker je letošnje leto proglašeno za mednarodno leto invalidov. V. K.

Preteklo nedeljo je bilo na smučišču v Zavodnjah zanimivo sanjsko tekmovanje, ki sta ga pripravila krajevni svet mladine Soštanj in občinska konferenca ZSMS Velenje. Tekmovanje so organizirali v počastitev 37-letnice prihoda XIV. divizije na Štajersko. Tekmovanje je nad vse uspelo, za kar ima zaslugu tudi novo zapadli sneg. Škoda je le, da mladi niso pokazali večjega zanimanja za to tekmovanje. Prvo mesto je osvojil Janez Grabner iz Zavodnje, 2. Drago Skorenšek (Šoštanj), 3. Marjan Brglez, 4. Tomaž Svetina, 5.—6. Peter Grabner in Marija Vrtačnik (vsi Zavodnje).